Пролетарыі ўсіх краін, злучайцеся!

Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК і МЕНСКАГА АБКОМА КП(б)Б

№ 176 (6152) | 1 жніўня 1938 г., панядзелак | ЦАНА 10 КАП.

СЁННЯ—МІЖНАРОДНЫ АНТЫВАЕННЫ ДЗЕНЬ

Чалавецтва знаходзіцца ў праддзвер'і новай сусветнай бойні. На захадзе Еўропы, на Пірэнейскім паўвостраве, гераічны іспанскі народ вядзе смяротную барацьбу з фашысцкімі інтэрвентамі—Германіяй і Італіяй. На Далёкім Усходзе японскі драпежнік грабіць і раздзірае цела шматпакутнага кітайскага народа.

Працоўныя ўсіх краін звяртаюць свае ўзрокі да цвярдыні ўсеагульнага міру, дэмакратыі і незалежнасці народаў—вялікага Савецкага Саюза.

Пролетарыі ўсіх краін, усё перадавое і прагрэсіўнае чалавецтва, згуртоўвайце адзіны фронт для барацьбы з фашысцкім варварствам і падпальшчыкамі вайны!

ЗА МІР І ДЭМАКРАТЫЮ, СУПРОЦЬ ФАШЫСЦКІХ ПАДПАЛЬШЧЫКАЎ ВАЙНЫ!

Дзень 1 жніўня працоўныя ўсяго свету адзначаюць як дзень агляду сваіх баявых антыфашысцкіх сіл.

24 годы прайшло з таго дня, калі пачалася сусветная імперыялістычная бойня, унёсшая мільёны чалавечых жыццяў. вайна, якую буржуазныя дыпламаты крывадушна абвясцілі «апошняй вайной».

Ніколі за 24 годы свет так блізка не стаяў над бяздоннем, перад новай ваеннай катастрофай, як у цяперашні год. Навальнічныя хмары пакрылі ўсё неба Еўропы. Страшная здань сусветнай вайны пагражае чалавецтву. Ніколі міжнароднае становішча не мела такі змрочны і злавесны характар, як зараз. Пажар вайны, запалены фашысцкімі агрэсарамі, пылае на паўднёвым захадзе Еўропы і на Далёкім Усходзе.

Пры патуранні буржуазна-дэмакратычных дзяржаў, з благаславення англійскіх і французскіх рэакцыянераў, фашысцкая Германія і Італія пашыраюць інтэрвенцыю у Іспаніі, заліваюць крывёю гэту цудоўную краіну, варварска знішчаюць мірныя гарады і сёлы, аддаюць іх агню і мячу, забіваюць дзесяткі тысяч жанчын і дзяцей.

Японская ваеншчына — дастойны саюзнік германскіх фашыстаў — вось ужо больш года вядзе разбойніцкую вайну ў Кітаі. Японскія самураі не спыняюцца ні перад якімі злачынствамі, каб ажыццявіць сваю даўнейшую мару. — падняволіць вялікі Кітай, паставіць на калені кітайскі народ.

Некалькі месяцаў назад германскія фашысты на вачах усёй Еўропы праглынулі маленькую незалежную Аўстрыю, растапталі ўсе міжнародныя дагаворы, ператварылі краіну ў суцэльны канцэнтрацыйны лагер, надзелі ярмо на шыю аўстрыйскага народа.

Карыстаючыся беспакаранасцю, фашысцкія драпежнікі рыхтуюць напад на незалежную Чэхаславакію, пагражаюць ператварыць яе ў калонію «Трэцяй імперыі».

Версальскі дагавор, які складаў аснову аснoў пасляваеннай Еўропы, разарван на дробныя кавалкі. Імкнучыся да грабяжу чужых земляў і да падняволення народаў, фашысцкія дзяржавы аблыталі павуціннем шпіянажу, правакацыі, дыверсій рад малых краін, імкнучыся аслабіць іх к моманту нападу фашысцкіх сцярвятнікаў. Фашысцкая агентура шырока раскінула свае сеці таксама ў Францыі і ў ЗША.

Агідную карціну вераломства, трусасці і подласці ўяўляе сабой палітыка ўрадаў Францыі і Англіі. Іх кроўным інтарэсам найбольш пагражаюць фашысцкія агрэсары; германскія гарматы накіраваны на англійскую крэпасць Гібралтар; германскія войскі сканцэнтраваны ў тылу Францыі на іспанскай граніцы; Італія пагражае асноўным камунікацыям Англіі і Францыі на Міжземным і Красным марах; італьянская авіяцыя патапляе англійскія караблі. Замест энергічнага адпору агрэсарам Англія і Францыя захапіліся тактыкай бясконцых уступак, патурання падпальшчыкам вайны, палітыкай згоды з імі за кошт малых народаў.

Такія рэзультаты адступлення так званых мірных дзяржаў ад сістэмы калектыўнай беапаснасці, ад абароны Лігі нацый. Капітуляцыя перад агрэсарамі, дазвол ім гаспадарнічаць у Еўропе і Азіі толькі распальваюць апетыты драпежнікаў, штурхаюць іх на новыя крывавыя авантуры.

На сусветнай арэне дзейнічаюць зараз сілы, якія не ўтойваюць сваіх імкненняў да падняволення і знішчэння цэлых народаў і рас, да панавання над цэлымі мацерыкамі. Ні адна дзяржава свету не можа быць у такіх умовах гарантавана ад таго, што мутныя хвалі агрэсіі не дакоцяцца да яе граніц.

Германскія фашысты вядуць шалёную антысавецкую палітыку і адкрыта заяўляюць аб сваіх намерах захваціць Украіну, Беларусь і нават Урал. Японія дазваляе сабе не толькі марыць аб нашых землях, але нагла правакаваць канфлікты на граніцы.

Імкнучыся задаволіць свае апетыты за кошт вялікай краіны сацыялізма, фашысцкія падпальшчыкі вайны насадзілі шырокую сетку шпіёнаў у СССР, скарыстаўшы ў якасці сваёй агентуры трацкісцка-бухарынскую і буржуазна-нацыяналістычную погань. Подлыя фашысцкія шпіёны, дыверсанты і забойцы імкнуліся падарваць магутнасць вялікай краіны сацыялізма, закабаліць свабодныя народы савецкай дзяржавы.

Іх карты біты. Выдатная савецкая разведка на чале са сталінскім наркомам Нікалаем Іванавічам Ежовым разграміла шпіёнска-дыверсійныя банды наймітаў фашысцкіх разведак. Савецкая разведка аказала гэтым найвялікшую паслугу міру, нанесла рашучы ўдар па планах фашысцкіх агрэсараў. Выкарчоўваючы астаткі трацкісцка-бухарынскай і буржуазна-нацыяналістычнай агентуры фашызма, знішчаючы так званую пятую калону ў нашым тылу, слаўныя чэкісты абараняюць вялікую справу ўсеагульнага міру.

Народныя масы ўсіх краін усё больш пераконваюцца, якую вялікую небяспеку для чалавецтва прадстаўляюць сабой фашысцкія агрэсары, пераконваюцца ў тым, што «фашызм—гэта вайна». Звярыны твар фашызма адкрыта прадстаў перад усім светам ва ўсёй сваёй агіднасці. Народныя масы бачаць выратаванне ад вайны не ў дыпламатычных манеўрах буржуазных палітыканаў, не ў гнуснай камедыі «неўмяшання», а ў адзіным антыфашысцкім фронце.

На перадавых пазіцыях антыфашысцкага фронта змагаецца гераічны іспанскі народ, які ўжо больш 2 год мужна і самаахвярна абараняе сваю свабоду і незалежнасць супроць аб'яднаных сіл міжнароднай рэакцыі. Абараняючы сваю незалежнасць, іспанскі народ змагаецца за справу ўсяго перадавога і прагрэсіўнага чалавецтва.

Галоўная крыніца сілы іспанскага народа і яго абароназдольнасці — народны фронт, натхніцелем якога з'яўляецца гераічная компартыя Іспаніі. «Без народнага фронта іспанскі народ даўно быў-бы ўнутрана дэзарганізаван, разбіт і закабален фашысцкімі заваявальнікамі» (Дзімітраў).

Апошнія перамогі рэспубліканцаў на р. Эбро паказваюць, што іспанскі народ бліскуча выконвае свой баявы лозунг: «Супрацiўляцца, каб перамагчы».

Створаны па ініцыятыве компартыі Кітая агульнанацыянальны антыяпонскі фронт прывёў да небывалага ў гісторыі Кітая адзінства ўсяго народа. Гэта адзінства ў велізарнай ступені павялічыла супраціўленне кітайскага народа, які мужна адбівае шалёныя атакі японскіх варвараў.

У Францыі адзіны фронт умацоўвае свае сілы і адбівае наступленне рэакцыйных колаў буржуазіі — пасобнікаў фашысцкіх агрэсараў. Народны фронт выкрыў змову кагуляраў, якія імкнуліся распаліць грамадзянскую вайну ў Францыі.

Не гледзячы на рэжым зверскага тэрору і гвалту, складваецца адзіны фронт у краінах фашысцкай дыктатуры. У Германіі і Італіі нарастае абурэнне мас палітыкай голаду і вайны. У глыбокім падполлі закладваюцца асновы адзінага антыфашысцкага народнага фронта.

Вядучая сіла ў барацьбе за мір супроць фашызма—вялікая краіна сацыялізма, краіна Сталінскай Канстытуцыі, якая з'яўляецца «абвінаваўчым актам супроць фашызма, гаворачым аб тым, што сацыялізм і дэмакратыя непераможны» (Сталін).

Вялікі Савецкі Саюз з'яўляецца аплотам міру, надзеяй для ўсяго працоўнага чалавецтва. Малыя народы бачаць у СССР сапраўдную апору ў іх барацьбе за сваю незалежнасць.

Наша цудоўная краіна, кіруемая геніем вялікага Сталіна, наша магутная непераможная, адзіная ў свеце Чырвоная Армія — верны вартавы савецкіх граніц—прадстаўляюць сабой той гранітны, несакрушальны ўцёс, аб які разбіваюцца шалёныя хвалі фашызма, аб які зламаюць свае кіпцюры фашысцкія драпежнікі.

У Міжнародны антываенны дзень народы ўсяго свету высока ўзнімуць сцяг барацьбы за мір, хлеб і свабоду, за адзіны народны фронт супроць фашызма, супроць голаду і вайны. У гэты дзень працоўныя ўсяго свету з любоўю і захапленнем накіроўваюць свае погляды да СССР — яркага маяка, які ўказвае ўсяму працоўнаму чалавецтву шлях да перамогі, свабоды і шчасця.

У АПОШНЮЮ МІНУТУ

ЯПОНСКАЯ ВАЕНШЧЫНА ЎСТРАЙВАЕ НОВЫЯ ПРАВАКАЦЫІ

ТАСС паведамляе, што японская ваеншчына 31 ліпеня парушыла савецкую граніцу на вышынях, што к захаду ад возера Хасан, і японскія войскі, адкрыўшы нечаканы артылерыйскі агонь, раптоўна атакавалі ў начны час войскі пагранічнай аховы СССР, размешчаныя на граніцы. Японцы занялі савецкую тэрыторыю глыбінёй у 4 кілометры. На вышынях к захаду ад возера Хасан завязаўся бой, які працягваўся некалькі гадзін.

Японская ваеншчына атрымлівае моцны адпор і японскія войскі нясуць вялікія страты ў людзях і матэрыяльнай частцы. Страты савецкіх войск высвятляюцца.

На фізкультурным парадзе ў Віцебску 30 ліпеня 1938 г.

Фота С. Грына.

НА УРАЧЫСТЫМ СХОДЗЕ ЧЫГУНАЧНІКАЎ

Выступленне тав. Л. М. КАГАНОВІЧА

МАСКВА, 30 ліпеня. 15.000 чыгуначнікаў Маскоўскага вузла з сем'ямі, рабочыя і служачыя прадпрыемстваў сталіцы сабраліся ўчора да 6 гадзін вечара ў Зялёным тэатры Цэнтральнага парка культуры і адпачынку імя Горкага на ўрачысты сход, прысвечаны Усесаюзнаму дню чыгуначнага транспарта.

Бурнымі працяглымі апладысментамі сустрэлі прысутныя сталінскага наркома тав. Л. М. Кагановіча. Разам з ім у прэзідыуме тт. Угараў, Братаноўскі, Сідараў, знатныя стаханаўцы-крывапосаўцы Маскоўскага вузла, кіруючыя работнікі НКШЗ.

Па прапанове начальніка Маскоўскай акруговай чыгункі — дэпутата Вярхоўнага Савета СССР тав. А. С. Огнева ў ганаровы прэзідыум пад бурныя, доўга не змаўкаючыя апладысменты выбіраюцца таварышы Сталін, Молатаў, Кагановіч, Варашылаў, Калінін, Андрэеў, Мікаян, Жданаў, Ежоў, Хрушчоў, Дзімітраў, Тэльман, Хозэ Дыяс.

На сходзе з вялікай прамовай выступіў тав. Л. М. Кагановіч. Яркая, насычаная фактамі і параўнаннямі прамова сталінскага наркома часта перапыняецца бурнымі апладысментамі прысутных. Авацыі ўспыхваюць з новай сілай, калі тав. Кагановіч вымаўляе імя натхніцеля перамог транспартнікаў — вялікага Сталіна.

На сцэне — дэлегацыя маскоўскіх чыгуначнікаў. Намеснік начальніка Сталінскіх майстэрань Окцябрскай чыгункі тав. Вінаградаў, выступаючы ад імя дэлегацыі, гаворыць:

— Усімі перамогамі мы палкам абавязаны нашаму настаўніку і другу таварышу Сталіну. Мы абяцаем вялікаму машыністу лакаматыва рэвалюцыі, што поспехі, дасягнутыя намі, будуць з дня ў дзень расці і множыцца.

Чыгуначнікаў змяняе дэлегацыя рабочых, служачых, інжынераў і тэхнікаў прадпрыемстваў горада Масквы.

Чыгуначнікаў вітаюць таксама дэлегацыі Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі і юных чыгуначнікаў Малой Ленінскай чыгункі.

Цёпла спатканы прысутнымі, выступае Герой Савецкага Саюза камбрыг В. П. Чкалаў. Ён перадае чыгуначнікам віншаванне і прывітанне ад лётчыкаў сталінскай авіяцыі.

З велізарным натхненнем прысутныя прымаюць прывітанне таварышу Сталіну.

15.000 людзей, як адзін чалавек, падымаюцца з месц і наладжваюць поўную захаплення авацыю ў гонар таварыша Сталіна.

Урачысты сход маскоўскіх чыгуначнікаў трансліраваўся па ўсяму Саюзу. Выступленне тав. Л. М. Кагановіча слухалі мільёны працоўных Савецкага Саюза. (БЕЛТА).

СВЯТКАВАННЕ ДНЯ ЧЫГУНАЧНІКА Ў ГАРАДАХ І РАЁНАХ РЭСПУБЛІКІ

12-тысячная масоўка ў Менску

Менскі парк культуры і адпачынку імя А. М. Горкага прыняў святочны выгляд. Алеі ўпрыгожаны партрэтамі вялікага правадыра народаў таварыша Сталіна і яго бліжэйшых саратнікаў, плакатамі і лозунгамі на абаронную тэму, на тэму Сталінскай Канстытуцыі і работы Л. М. Кагановіча на транспарце. Ля самай ажыўленай алеі ў парку адкрыта выстаўка аб жыцці і дзейнасці таварыша Сталіна.

Сёння ў парку вялікая ўрачыстасць. Чыгуначнікі Менскага вузла разам з працоўнымі горада і чырвонаармейцамі гарнізона сабраліся на масоўку, прысвечаную ўсесаюзнаму дню чыгуначнага транспарта.

У летнім тэатры парка з вялікім уздымам адбыўся ўрачысты сход. Пад бурныя апладысменты прысутных зачытваецца прывітальная тэлеграма наркома шляхоў зносін таварыша Л. М. Кагановіча, у якой ён віншуе ўсіх чыгуначнікаў нашай краіны і членаў іх сямей з днём чыгуначнага транспарта. З прамовамі на сходзе выступілі начальнік паравознага дэпо Менск тав. Прохараў і слесар-стаханавец тав. Сіняк. Чыгуначнікаў вітаў сакратар Кагановіцкага горрайкома КП(б)Б тав. Паўлаў.

Пад доўга не змаўкаючыя апладысменты ўдзельнікі ўрачыстага схода прымаюць тэкст прывітальнай тэлеграмы таварышу Сталіну і яго вернаму саратніку — сталінскаму наркому шляхоў зносін таварышу Л. М. Кагановічу.

...Уключаецца трансляцыя з урачыстага схода чыгуначнікаў Масквы, дзе з яркай прамовай выступае Лазар Майсеевіч Кагановіч. Тысячы прысутных уважліва ловяць кожнае слова жалезнага наркома. Калі таварыш Кагановіч ўпамінае імя арганізатара і натхніцеля перамог нашай краіны роднага і любімага Сталіна, па ўсяму парку разносяцца бурныя апладысменты.

Вечарам у летнім тэатры парка выступіў ансамбль песні, музыкі і пляскі Узбекскай ССР, які меў вялікі поспех, а ў зялёным тэатры — ансамбль песні і пляскі БССР.

Да позняй ночы працягвалася ўрачыстасць працоўных Менска. Яна ператварылася ў дэманстрацыю любві і адданасці партыі большэвікоў, савецкаму ўраду і вялікаму Сталіну. У масоўцы прыняла ўдзел звыш 12 тыс. чал.

ГОМЕЛЬ

Весела святкавалі дзень чыгуначніка стаханаўцы-крываносаўцы Гомельскага вузла і працоўныя Гомеля. На стадыёне «Лакаматыў» адбылося масавае гулянне.

Дзеці занялі свае ўлюбёнае месца на стадыёне — тэрыторыю «Малой Беларускай чыгункі». Разам з дарослымі яны адзначалі ўсесаюзны дзень чыгуначніка і сваё свята — двухгоддзе адкрыцця дзіцячай чыгункі. Дзіцячы поезд, які абслугоўвалі маленькія чыгуначнікі, беспярапынна курсіраваў ад адной станцыі да другой, перавозячы шчаслівую дзетвару.

У 2 гадзіны адбыўся мітынг чыгуначнікаў і працоўных горада. На мітынгу прысутнічала 18 тысяч чалавек.

Пад бурныя апладысменты ўдзельнікі мітынга паслалі прывітальныя тэлеграмы таварышу Сталіну і таварышу Кагановічу.

Пасля мітынга тысячы чыгуначнікаў сабраліся ля рэпрадуктараў і слухалі палкую прамову свайго наркома, якая трансліравалася з Масквы. Затым пачалося масавае гулянне.

МАГІЛЕЎ

Весела і радасна адсвяткавалі ўсесаюзны дзень чыгуначнага транспарта чыгуначнікі Магілёўскага вузла.

У садзе чыгуначнікаў імя Кагановіча адбылася вялікая масоўка, на стадыёне—матчы футбольных і валейбольных каманд.

У 5 гадзін адкрыўся мітынг, прысвечаны трэцяй гадавіне ўсесаюзнага дня чыгуначніка. Удзельнікі мітынга з вялікім уздымам, пад бурныя апладысменты, паслалі прывітальныя пісьмы правадыру народаў таварышу Сталіну і сталінскаму наркому Лазару Майсеевічу Кагановічу.

Вечарам у Зялёным тэатры быў дан вялікі канцэрт гурткоў мастацкай самадзейнасці чыгуначнага вузла.

С. КАЗНАЧЭЕЎ.

ВІЦЕБСК

Трэцюю гадавіну Усесаюзнага дня чыгуначніка калектыў Віцебскага аддзялення Заходняй чыгункі сустрэў новымі вытворчымі перамогамі.

Комсамолец-машыніст тав. Спруж напярэдадні свята правёў па кальцавому маршруту Орша—Сакольнікі—Віцебск поезд вагою ў 3.170 тон з перавышэннем тэхнічнай хуткасці на 4 кілометры, даўшы 3.130 кілограмаў эканоміі вугалю.

Дзень свята чыгуначнікі разам з працоўнымі горада адзначылі вялікім гуляннем у парку імя Л. М. Кагановіча.

У 6 гадзін вечара прысутныя ўважліва слухалі прамову любімага наркома тав. Кагановіча, горача апладыруючы кожнаму слову аб дасягненнях чыгуначнага транспарта і аб правадыру народаў таварышу Сталіне.

У 9 гадзін вечара ў летнім тэатры парка адбыўся шматлюдны мітынг.

МОЗЫР

Да свята савецкіх чыгуначнікаў калектыў Калінкавіцкага чыгуначнага вузла прыйшоў з новымі бліскучымі перамогамі. Толькі за ліпень 18 машыністаў пачалі вадзіць цяжкавагавыя паязды. 29 ліпеня рыхтуючыся дастойна сустрэць сваё свята, комплексная брыгада дэпо (брыгадзір тав. Гаўрыловіч) выпусціла з рамонту паравоз № 1001 за 7 рабочых дзён, замест планавых 12. Рабочыя і служачыя 8-й дыстанцыі моцна трымаюць пераходны сцяг Народнага камісарыята шляхоў зносін.

29 ліпеня па вузлу быў праведзен урачысты вечар, на якім стаханаўцы-крываносаўцы дзяліліся вопытам сваёй работы. 30 ліпеня адбылася масоўка. Пасля мітынга было арганізавана калектыўнае радыёслуханне прамовы тав. Кагановіча на сходзе чыгуначнікаў Масквы.

Пад бурныя апладысменты і крыкі «ура» быў прынят тэкст пісем правадыру народаў таварышу Сталіну і жалезнаму наркому Лазару Майсеевічу Кагановічу.

С. БАЧУРА.

ПАРАД ШЧАСЛІВАЙ МАЛАДОСЦІ

ЛЕНІНГРАД, 30 ліпеня. (БЕЛТА). Плошча Урыцкага расквітнела яркімі фарбамі. 35 тысяч ленінградскіх фізкультурнікаў сабраліся сёння на традыцыйны парад прадэманстраваць сваю сілу, лоўкасць, гатоўнасць да працы і да абароны сацыялістычнай радзімы.

На будынку Палаца мастацтваў яркачырвоны сцяг з велізарнымі партрэтамі Леніна і Сталіна. Трыбуны запоўнены знатнымі людзьмі горада — стаханаўцамі і стаханаўкамі прадпрыемстваў, вучонымі, пісьменнікамі, мастакамі. Прысутнічаюць таксама зарубежныя госці — спартыўная дэлегацыя Чэхаславакіі.

Фанфары абвяшчаюць пачатак урачыстага марша. Святочнае шэсце адкрывае атрад студэнтаў Дзяржаўнага ордэна Леніна інстытута фізкультуры імя Лесгафта і ваенізаваны атрад гімнастаў.

Галаўная калона аформлена на тэму: «Сталінская Канстытуцыя СССР». Над стройнымі радамі загарэлых, мускулістых целаў узвышаецца барэльефнае ізабражэнне Леніна і Сталіна. Нясуцца прывітальныя воклічы ў гонар тварца самай дэмакратычнай у свеце канстытуцыі:

— Лепшаму другу савецкіх фізкультурнікаў таварышу Сталіну «ура!».

На плошчу бясконцым патокам уліваюцца калоны добраахвотных спартыўных таварыстваў.

Каля пяці гадзін прадаўжалася цудоўнае свята шчаслівага юнацтва краіны перамогшага сацыялізма. Яшчэ раз моладзь горада Леніна прадэманстравала сваю беззаветную адданасць партыі Леніна—Сталіна, сваю гатоўнасць да працы і абароны свяшчэнных рубяжоў сацыялістычнай радзімы.

★

ВІЦЕБСК. (Кар. «Звязды»). 30 ліпеня ў Віцебску адбыўся парад фізкультурнікаў. Роўнымі квадратамі выстраіліся 12 тысяч фізкультурнікаў горада на плошчы імя Леніна. Яна, нібы маляўніча расшыты кавёр, стракаціць рознакаляровымі майкамі, саколкамі, гімнастычнымі касцюмамі.

Пачаўся парад. Першай праходзіць калона шчаслівай савецкай дзетвары. На чале калоны — вялікі макет крамлёўскай вежы. Высока над галовамі падняты партрэты вялікага Сталіна і яго бліжэйшых саратнікаў.

— Дзякуй Сталіну за шчаслівае дзяцінства! — гучыць у радах.

Калона дынамаўцаў майстэрска аформлена на тэму «Граніца на замку». Фізкультурнікі таварыства «Спартак» праносяць пераходны чырвоны сцяг, заваяваны імі на апошнім Усебеларускім спаборніцтве па лёгкай атлетыцы.

Стройнымі радамі крочаць фізкультурнікі спартыўнага таварыства «Лакаматыў». У іх сёння вялікае свята — гадавіна сталінскага дня чыгуначнікаў. Дэманстранты любоўна нясуць партрэты вялікага Сталіна і любімага наркома Л. М. Кагановіча, упрыгожаныя жывымі кветкамі.

Фізкультурнікі швейнай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі» аформілі сваю калону на тэму «Калі заўтра вайна».

Прайшло яшчэ многа красачных калон. Гукі музыкі зліваюцца са звонкімі песнямі аб любімай радзіме, вялікім Сталіне, аб сваім жыцці, поўным радасці і шчасця.

Удзельнікі парада прадэманстравалі сваю сілу і лоўкасць, гатоўнасць у любую хвіліну стаць на абарону сваёй дарагой сацыялістычнай радзімы.

З. ЛАРЫСАЎ.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

ПА-БОЛЬШЭВІЦКУ УЗНАЧАЛІЦЬ СТАХАНАЎСКІ РУХ

Стаханаўскі рух — важнейшы рычаг выканання промфінплана. Недарма ворагі народа, у свой час арудваўшыя ў партыйным і гаспадарчым кіраўніцтве нашай фабрыкі, усяляк тармазілі разгортванне гэтага выдатнага руху.

Аб разгортванні стаханаўскага руху многа гаварылі на апошнім справаздачна-выбарчым партыйным сходзе. Комуністы прапанавалі новавыбранаму партыйнаму камітэту ўзмацніць сваё кіраўніцтва гэтым важнейшым участкам работы. Як-жа мы выконваем наказ комуністаў?

Наша фабрыка ганарыцца такімі стаханаўцамі, як тав. Грынман, Дзерабін, Кацман—з цэха паліто, тт. Мініна, Баранаў—з ручнага цэха, тт. Бабашынская, Балотнікава — з касцюмнага цэха, і інш. Гэтыя людзі ў сваёй штодзённай рабоце даюць большэвіцкія тэмпы і высокую якасць прадукцыі.

Аднак, патрэбнага размаху ў разгортванні стаханаўскага руху мы ўсё яшчэ не дабіліся. Аб гэтым ясна гавораць наступныя лічбы: з 4400 вытворчых рабочых мы маем стаханаўцаў толькі 2.168 чалавек. 200 рабочых не выконваюць сваіх норм.

Адной з прычын такога становішча з'яўляецца тое, што партком фабрыкі і партарганізатары цэхаў сваім кіраўніцтвам не забяспечваюць поўнасцю авангардную ролю комуністаў.

Возьмем к прыкладу кандыдата партыі, брыгадзіра 6-й ленты касцюмнага цэха тав. Звонкіну. Гэта лента не выконвае свайго вытворчага задання. Праца на ленце арганізавана дрэнна. Вытворчая дысцыпліна знаходзіцца на нізкім узроўні. Тав. Звонкіна замест таго, каб мабілізаваць рабочых на ўдарную, стаханаўскую работу, сама пляцецца ў хвасце ў адстаючых рабочых.

Або ўзяць, скажам, брыгадзіра ручнай ленты кандыдата партыі тав. Клавіра. На працягу доўгага часу гэта лента знаходзіцца ў прарыве. Тут дрэнна расстаўлена рабочая сіла, не арганізавана як след рабочае месца. Таксама не ўсё добра з вытворчай дысцыплінай. Тав. Клавір увесь дзень мітусіцца, але не праяўляе патрэбнага апаратыўнага кіраўніцтва, не ўнікае ў дэталі вытворчасці.

За апошні час аслабіла сваё кіраўніцтва майстар 1-й ленты касцюмнага цэха член партыі т. Шульман. Лента не выконвае плана, не гледзячы на тое, што на гэтым участку з чатырох брыгадзіраў тры з'яўляюцца кандыдатамі партыі. Унутраныя рэсурсы ленты як след не скарыстоўваюцца. На радзе аперацый (108, 109, 110) рабочыя поўнасцю не загружаны. І зусім зразумела, што там, дзе комуністы не ў авангардзе, там няма большэвіцкай мабілізацыі рабочых на выкананне вытворчых заданняў, там стаханаўскі рух не знаходзіць сабе месца.

Вялікая доля віны ў такім становішчы падае на партарганізатараў цэхаў. Нельга сказаць, каб нашы партыйныя арганізатары не займаліся вытворчымі пытаннямі. У цэхах перыядычна праводзяцца партыйныя сходы па пытанню аб выкананні промфінплана, разгортвання стаханаўскага руху. Але, на жаль, па сёнешні дзень ні адзін партарганізатар цэха яшчэ не паставіў на цэхавым партсходзе пытанне аб авангарднай ролі комуністаў. А чаму-б, скажам, на цэхавым партсходзе не заслухаць тав. Звонкіну або тав. Клавіра аб іх рабоце, аб іх кіраўніцтве ўчасткамі работы, якія яны ўзначальваюць? Гэта, на жаль, яшчэ не практыкуецца.

Наша партарганізацыя налічвае 141 члены і кандыдаты партыі. Але комуністаў, працуючых непасрэдна ля станка, ёсць толькі 22. Гэтыя 22 таварышы таксама расстаўлены няправільна. У нас ёсць рад лент, дзе няма ні аднаго члена і кандыдата партыі (4-я лента касцюмнага цэха і інш.), а ў ленце тав. Шульман, як мы ўжо ўказалі, ёсць чатыры комуністы. Такая няроўнамерная расстаноўка партыйнай сілы мае адмоўны ўплыў на забеспячэнне партыйным кіраўніцтвам стаханаўскага руху.

Нядаўна партыйныя арганізатары разам са старшынямі цэхавых камітэтаў склікалі стаханаўцаў і вялі з імі гутарку аб перадачы стаханаўскіх метадаў работы адстаючым. Наконт гэтага была спецыяльная пастанова партыйнага камітэта. Але трэба сказаць, што належнага эфекта гэтыя нарады яшчэ не далі. Толькі некаторыя стаханаўцы пачалі сапраўды дзяліцца вопытам сваёй работы. У масавым парадку гэта важнае мерапрыемства яшчэ не праводзіцца. У гэтых адносінах яшчэ не ўсе комуністы таксама знаходзяцца ўперадзе.

Агітацыйна-масавая работа, якая павінна садзейнічаць шырокаму разгортванню стаханаўскага руху, пастаўлена дрэнна. 22 ліпеня на пасяджэнні партыйнага камітэта быў заслухан даклад партарганізатара касцюмнага цэха тав. Саравайскага аб становішчы палітмасавай работы ў цэху. Партком быў вымушан канстатаваць, што за апошні час палітмасавая работа ў касцюмным цэху рэзка аслабла. Яна часта праводзіцца адарвана ад задач барацьбы за выкананне промфінплана, за разгортванне стаханаўскага руху.

Партыйны камітэт яшчэ слаба кіруе профсаюзнай арганізацыяй. Вось ужо 6 месяцаў, як я з'яўляюся членам парткома, і не ведаю такога выпадку, каб за ўвесь час партком хоць адзін раз заслухаў справаздачу старшыні фабкома аб дапамозе профсаюзных арганізацый у разгортванні стаханаўскага руху. Гэта — вялікае ўпушчэнне партыйнага камітэта, калі ўлічыць, што профсаюзныя арганізацыі на фабрыцы працуюць слаба, часам стаяць у баку ад стаханаўскага руху.

Слабае кіраўніцтва стаханаўскім рухам моцна адбіваецца на выкананні промфінплана. За 25 дзён ліпеня план па фабрыцы выканан усяго толькі на 91,8 проц. Гэта павінна з'явіцца трывожным сігналам для ўсёй нашай партыйнай арганізацыі. Мы павінны ў самы бліжэйшы час прыняць рад канкрэтных мер да сапраўды большэвіцкага ўзначальвання стаханаўскага руху.

Нельга абыйсці маўчаннем і работу гарадскога камітэта партыі. Гарком партыі, яго сакратары не ўлічылі ўказанняў комуністаў на справаздачна-выбарчых партсходах і на гарадской партканферэнцыі аб неабходнасці ўзмацнення кіраўніцтва з боку гаркома партыі стаханаўскім рухам.

Наша фабрыка — адно з буйнейшых прадпрыемстваў БССР. Прадукцыя нашай фабрыкі ідзе ў розныя вобласці і рэспублікі Совецкага Саюза. Аднак, гарадскі камітэт партыі з дня сваіх апошніх выбараў ні разу не паставіў на сваім пасяджэнні справаздачу парткома па пытанню аб кіраўніцтве стаханаўскім рухам, што многа прынесла-б карысці ў нашай рабоце. Я часта бываю ў гаркоме, размаўляю з сакратарамі гаркома тт. Матлахавым і Нікіфаравым. Але не памятаю такога выпадку, каб яны калі-небудзь запыталі мяне аб становішчы стаханаўскага руху на фабрыцы. Гледзячы на сакратароў, інструктары гаркома зусім не бываюць на фабрыцы.

Д. В. ШАГАЛАВА,
намеснік сакратара парткома віцебскай швейнай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі».

НЕ КІРУЮЦЬ РОСТАМ ПАРТЫІ

Студзеньскі Пленум ЦК ВКП(б) і асабіста таварыш Сталін вучаць партыйныя арганізацыі весці нястомную работу па далейшаму выкрыццю і выкарчоўванню ворагаў народа і па выхаванню людзей. Выбары ў Вярхоўны Совет БССР бліскуча паказалі, што наша партыя акружана выдатным беспартыйным актывам.

На жаль, рост людзей не заўважаюць некаторыя партыйныя кіраўнікі. На тэрыторыі Вендражскага сельсовета і МТС (Магілеўскі раён) налічваецца 9 комсамольскіх арганізацый. Вырас выдатны беспартыйны актыў. Пярвічная партыйная арганізацыя магла-б шляхам індывідуальнага падбору прыняць у свае рады дзесяткі лепшых людзей.

Аднак, пасля справаздачна-выбарчага схода прынята ў спачуваючыя толькі 3 чалавекі. Адзін кандыдат ВКП(б) пераведзен у члены партыі. Комсамольцаў-жа за вялікі адрэзак часу не прынята ў партыю ні аднаго чалавека.

Пярвічная арганізацыя і яе парторг тав. Паплаўскі не ведаюць лепшых людзей сельсовета і МТС. Дастойнымі людзьмі з'яўляюцца стаханаўцы—трактарысты Вендражскай МТС тт. Шчэрба Антон і Абаткоў Нікалай. Яны чэсна працуюць на калгасных палях, заўсёды выконваюць вытворчыя нормы на 140—150 проц.

Актывісты-комсамольцы Бейманава М., Іофэ Дора, Дзямянкоў Васіль, Цітоў Сямён, Клепча Павел, Сямчук Аляксандр, Хамутоўскі Ігнат паказалі сваю бязмежную адданасць справе партыі Леніна—Сталіна. У час выбараў у Вярхоўныя Советы СССР і Беларускай ССР яны сумленна працавалі агітатарамі на выбарчых участках.

Можна было-б прывесці дзесяткі беспартыйных большэвікоў, якія гараць жаданнем уступаць у рады ВКП(б). Бяда толькі ў тым, што партыйная арганізацыя не ўцягнула беспартыйны актыў у палітычнае жыццё, не вядзе з імі ніякай выхаваўчай работы.

На адкрытых партыйных сходах прысутнічаюць адзінкі актывістаў. У рабоце парторга ёсць бюракратызм. Справа аб прыёме ў партыю тав. Філімонава марынавалася ў парторга тав. Паплаўскага два месяцы.

Магілеўскі райком партыі абавязан дапамагчы пярвічнай партыйнай арганізацыі наладзіць работу з беспартыйным актывам, каб адкрыць доступ у нашу партыю лепшым людзям.

Я. ПЛЕЦЯЖАЎ.

СТАХАНАЎЦЫ-ЧЫГУНАЧНІКІ УСТУПАЮЦЬ У РАДЫ ПАРТЫІ

Магілеўскім бюро ГК КП(б)Б днямі прынята ў рады партыі 7 чалавек стаханаўцаў-чыгуначнікаў. Сярод іх прыняты ў кандыдаты партыі — тав. С. В. Курнін, які 19 год працуе на чыгуначным транспарце. Зараз ён дыспетчар руху Магілеўскага аддзялення Беларускай чыгункі. Тав. Курнін — ініцыятар стаханаўскага руху па Магілеўскаму аддзяленню чыгункі, за што ўзнагароджан наркомам значком «Ударніку сталінскага заклiку» і імянным гадзіннікам.

Прынят у члены КП(б)Б тав. Даўгавец І. Д. Ен таксама працуе дыспетчарам Магілеўскага аддзялення чыгункі, быў неаднаразова прэміраван. Тав. Даўгавец з'яўляецца рэдактарам насценнай газеты, праформ.

У кандыдаты партыі прыняты тав. Баркан Н. А., рабочы-манцёр, зараз вылучан на пасаду электрамеханіка; тав. Дзімітраў Д. А., рабочы-слесар дэпо станцыі Магілеў, стаханавец, за высокаякасныя рамонты паравозаў быў прэміраван; тав. Усціменка П. К., рабочы-слесар дэпо станцыі Магілеў, комсамолец, стаханавец, працуе палітагітатарам у цэху; тав. Вайтовіч, лепшы машыніст-прыёмшчык і інш.

***

Чэрыкаўскі РК КП(б)Б 16 ліпеня прыняў з кандыдатаў у члены партыі тав. Немцовіча, работніка аддзялення міліцыі; тав. Рыбалава, старшыню Рэчыцкага сельсовета.

Кандыдатамі ў члены партыі прыняты: тав. Антонаў М. П., старшыня калгаса «2-я пяцігодка», Рэчыцкага сельсовета; тав. Зарычка Макрыда, старшыня калгаса імя Сталіна, Шараеўскага сельсовета.

У спачуваючыя прыняты калгасніца тав. Цуранкова і калгаснік тав. Еўмененка Іван з калгаса «Будаўнік», Шараеўскага сельсовета.

Прыём у партыю лепшых агітатараў выбарчых участкаў. Партыйная арганізацыя віцебскай фабрыкі «Сцяг індустрыялізацыі» прыняла ў кандыдаты партыі рад агітатараў, работніц-стаханавак, якія праводзілі вялікую агітацыйную работу сярод насельніцтва ў часе выбараў у Вярхоўны Совет БССР. НА ЗДЫМКУ: сакратар парткома фабрыкі тав. Д. В. Шагалава (злева) гутарыць з работнікамі, нядаўна прынятымі ў кандыдаты партыі.

Фото Пачкаева (СФ).

НА КАЛГАСНЫХ ПАЛЯХ

НА ПОЛІ АСТАЮЦЦА СОТНІ ПУДОЎ ХЛЕБА

ОРША. У разгары масавая ўборка багатага сталінскага ўраджаю. Аднак, у радзе месц не змагаюцца са стратамі. У калгасе «VI З'езд Советаў», Баранскага сельсовета, пасля кашэння жыта жняяркай на палях астаецца многа каласоў, якія не зграбаюцца і не падбіраюцца. Так, напрыклад, у другой брыгадзе (брыгадзір тав. Герасіменка) пры абмалоце падобраных каласоў з двух квадратных метраў плошчы ўбранага жыта атрымалася чыстага зерня 40 грам. Гэта складае 12 з паловай пудоў з гектара. Значыць, калгас гэты з усёй плошчы пасеву жыта ў 105 гектараў страціць 1312 пудоў жыта. Між тым, мелася поўная магчымасць яшчэ пры звязцы снапоў падграбаць каласы граблямі і ўкладваць іх у снапы. У першай-жа брыгадзе (брыгадзір тав. Берда) зжатае жыта ляжыць другі дзень не звязаным у снапы, што пагражае псаваннем і значнымі стратамі.

Такое-ж становішча і ў калгасе «Чырвоны сцяг», дзе страты зерня дасягнуць яшчэ большых размераў. Старшыня калгаса тав. Панушкін супакойвае, што яшчэ будзе час і на зграбанне каласоў. Каласы, знаходзячыся на полі, высыхаюць і зерне пачынае асыпацца. Снапы жыта вяжуць вельмі вялікія і неахайна, што, безумоўна, павялічыць страты зерня пры звозцы іх з поля. Бабкі ставяцца таксама неахайна і на-ноч не ўкрываюцца.

У гэтым-жа калгасе чацверты дзень ляжыць не звязаным у снапы выцераблены лён, у той час як вязка сне раблены лён павінна праводзіцца праз 2—3 гадзіны пасля церабления. Калгас зусім не падрыхтаваўся да абмалоту і намячае правесці абмалот іх валькамі, што забараняецца пастановай урада.

У некаторых калгасах зусім адсутнічае ахова ўраджаю як на корані, так і ўбранага. Напрыклад, старшыня калгаса «Новасаўшчына», Яромкаўскага сельсовета, тав. Якупін сцвярджае, што ў калгасе ёсць тры вартаўнікі. Пры праверцы-ж ноччу не аказалася ні аднаго вартаўніка. Невядома, за што-ж калгас налічвае штодзенна тры працадні гэтым вартаўнікам.

А. КРУГЛІК.

СПАЛУЧАЕМ УБОРКУ З МАЛАЦЬБОЙ

Асаблівасць уборачнай гэтага года заключаецца ў тым, што адразу паспелі азімыя, яравыя і лён. Адначасовае выспяванне ўсіх культур абавязала нас напружыць усе сілы, каб убраць ураджай хутка і без страт.

Яшчэ задоўга да пачатку ўборкі мы склалі план уборачных работ. Гэты план дэталёва быў абмеркаван на сходзе калгаснікаў і даведзен да кожнай брыгады. У плане прадугледжана усё: і ўбіраемая плошча, і тэрміны ўборкі, і людзі, якія выконваюць тую або іншую работу. Арганізавалі яслі, чым далі магчымасць жанчынам з малымі дзецьмі прыняць удзел ва ўборцы.

Перад самым пачаткам уборкі хлябоў мы закончылі ўборку ўсёй сенажаці на плошчы 480 гектараў.

20 ліпеня распачалі жніво жыта. За 7 дзён мы поўнасцю закончылі ўборку ўсяго жыта з плошчы 292 гектары і ільну з плошчы 24 гектары. Пасля жніва звозілі збожжа з поля ў гумны. Сёлета мы пабудавалі вялікае гумно, у якое зможа змясціцца ўраджай збожжа са 150 гектараў.

Гэтых поспехаў ва ўборцы мы дабіліся толькі таму, што правільна арганізавалі і расставілі людзей, шырока разгарнулі на палях соцыялістычнае спаборніцтва.

Наш калгас спаборнічае з суседнім калгасам «Ленінскі шлях». У спаборніцтве мы ўвесь час трымаем першынства. Унутры калгаса спаборнічаюць адна з адной усе 8 брыгад. Сярод брыгад першае месца ва ўборцы займае брыгада тав. Сцяфана Бекасава.

Уборку хлябоў спалучаем з разгортваннем малацьбы. Для работы на малатарні вылучылі пастаянную брыгаду.

Рыхтуючыся да гадавіны апублікавання гістарычнай пастановы ЦК ВКП(б) і СНК СССР ад 2 жніўня 1937 года аб дапамозе беларускаму народу, калгаснікі ўзялі на сябе абавязацельства: у адказ на клопаты таварыша Сталіна аб беларускім сялянстве поўнасцю закончыць уборку ўсіх яравых культур і разлічыцца з дзяржавай па хлебапастаўках да 2 жніўня.

Пётр Архіпавіч ТАРАСЕНКА,
старшыня калгаса «Герой працы», Дубравінскага сельсовета, Клімавіцкага раёна.

ШТОДЗЁННА ЎБІРАЮ ПА 7 ГЕКТАРАЎ

У нашым калгасе трэба ўбраць больш 200 гектараў збожжавых культур. На ўборцы ўраджаю працуюць тры жняяркі. Да маёй жняяркі прымацавана пара моцных коней, якім я забяспечыў добры догляд і падкормку ноччу і ў абедзены час.

Яшчэ задоўга да пачатку ўборкі ўраджаю я дасканала праверыў прымацаваную да мяне жняярку, падагнаў і змазаў усе часткі. Машыну апрабаваў і 15 ліпеня пачаў работу поўным ходам. У першы дзень жніва я перавыканаў норму ў тры разы — зжаў 9 гектараў замест нормы 3. За гэты дзень я зарабіў $7^1/_2$ працадзён. Ад пачатку-ж уборкі я ўбраў 47 гектараў, у сярэднім зжынаючы кожны дзень па 7 гектараў.

За ўвесь час работы на маёй машыне не было ні адной паломкі або вымушанага прастою. Жняярку я добра ведаю, бо працую на ёй трэці год.

Пасля работы заўсёды дасканала ачышчаю машыну ад смецця і пылу. Раніцай яшчэ раз праглядаю кожную частку і добра іх змазваю. Абедзены перапынак, калі падкармліваюцца коні, скарыстоўваю для точкі нажоў. Нажы ў маёй машыне заўсёды вострыя, таму машына ідзе вельмі лёгка. Асабліва сачу за такімі хутка знашваючыміся часткамі, як ролікі. У часе работы ў залежнасці ад убіраемай культуры і гушчыні збожжа рэгулірую машыну.

Змагаючыся за тэмпы ўборкі, у цэнтр увагі стаўлю якасць. Адразу за жняяркай ідуць вязальшчыцы снапоў, якія адначасова і падграбаюць калоссі. Прыму ўсе меры да таго, каб у далейшым павялічыць выпрацоўку на сваёй жняярцы.

Я ГАЙДАШ,
комсамолец-машыніст жняяркі; калгас імя Калініна, Глухавіцкага сельсовета, Брагінскага раёна.

ЗАБЫЛІСЯ АБ ГІСТАРЫЧНАЙ ПАСТАНОВЕ ПАРТЫІ І ЎРАДА

Гістарычная пастанова Совета Народных Камісараў Саюза ССР і ЦК ВКП(б) ад 2 жніўня 1937 года «Аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе калгаснага ўпарадкавання» мабілізавала беларускі народ на ліквідацыю вынікаў шкодніцтва ў сельскай гаспадарцы. Аказаная дапамога выклікала новы прыліў вытворчай і палітычнай актыўнасці сярод калгаснікаў і працоўных аднаасобнікаў Совецкай Беларусі. Пастанова Саюзнага ўрада і ЦК ВКП(б) з'явілася яшчэ адным бліскучым доказам штодзённых клопатаў партыі і ўрада і асабіста таварыша Сталіна аб беларускім народзе. Сваёй пастановай партыя і ўрад нанеслі руйнуючы ўдар па трацкісцка-бухарынскіх і нацыянал-фашысцкіх бандытах.

Трэба, аднак, адзначыць, што кіраўнікі некаторых раёнаў несур'ёзна аднесліся да пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 2 жніўня і не забяспечылі поўнага і своечасовага яе выканання, хоць з часу яе выдання прайшоў цэлы год.

Першы пункт пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) абавязваў партыйныя і совецкія арганізацыі БССР адвесці калгаснікам 32 тысячы гектараў прысядзібных зямель, незаконна адрэзаных шкоднікамі і залічаных ў агульнакалгасныя фонды. Факты паказваюць, што ў некаторых раёнах гэта пастанова выканана няпоўнасцю.

У Аршанскім раёне не ва ўсіх калгасах звернуты калгаснікам шкоднікамі адрэзаныя землі. Калгаснік сельгасарцелі «Маяк комуны», Гальцэўскага сельсовета, Фёдар Старавойтаў пры ўступленні ў калгас меў прысядзібны ўчастак 0,50 гектара, а ў 1933 годзе яму пры абрэзцы сядзіб пакінулі 0,30 гектара. Тое самае здарылася з сядзібай калгасніка Захара Старавойтава. Між тым, да гэтага часу ім не вернута незаконна адрэзаная зямля.

У калгасе «Ленінскі прызыў» калгасніку Рыгору Асіпоўскаму адведзен прысядзібны ўчастак у 0,40 гектара. Але гэта толькі па вестках райзямаддзела. Фактычна-ж адведзена 0,17 гектара, астатняя частка адведзена на пясках, якімі Асіпоўскі карыстацца не можа. Калгасніца сельгасарцелі «Чырвоныя Задроўі» Ульяна Раманькова мела прысядзібны ўчастак у 0,50 гектара, а ў 1937 годзе ўчастак абрэзалі, пакінулі толькі 0,35 гектара.

І не толькі ў адным Аршанскім раёне так безадказна аднесліся да ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў пытанні прысядзібных участкаў. Падобныя факты ёсць і ў Рудзенскім раёне. Калгаснік сельгасарцелі «11 ліпеня» П. Фукс да 1936 года меў прысядзібны ўчастак 0,55 гектара. У 1936 годзе ад яго сядзібы адрэзалі 0,15 гектара і да гэтага часу адрэзаную зямлю не вярнулі. У калгасніка сельгасарцелі імя Будзённага Ладуцька Пятра праўленне калгаса адрэзала ад сядзібы (сядзіба 0,45 гектара) 0,07 гектара для прагону жывёлы. Адрэзаная зямля не заменена. Гэтыя калгаснікі скардзіліся раённаму зямельнаму аддзелу, Наркамзему, але іх скаргі ляжалі па 3—6 месяцаў неразгледжанымі.

Другі пункт пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) абавязваў партыйныя і совецкія арганізацыі да 15 жніўня закончыць адвядзенне прысядзібных участкаў калгаснікам у размерах норм, устаноўленых Наркамземам СССР і сельгасаддзелам ЦК ВКП(б) пастановай аб правядзенні статута сельгасарцелі па БССР. Хоць пасля 15 жніўня 1937 года прайшло больш 11 месяцаў, але, як гэта відаць з прыведзеных фактаў, пастанова не ўсюды выканана.

У гэты-ж самы час у некаторых раёнах кінуліся ў другую крайнасць, раздуваюць размер прысядзібных участкаў. Многія калгаснікі маюць па 1 гектару і больш прысядзібнай зямлі. Няма чаго і даказваць, што такая практыка ідзе ў разрэз са сталінскім прынцыпам правільнага спалучэння асабістых інтарэсаў калгаснікаў з агульнымі інтарэсамі ўсяго калгаса. Празмерна раздутыя прысядзібныя ўчасткі зачастую адцягваюць калгаснікаў ад актыўнай работы ў калгаснай вытворчасці.

Відаць, гэту ісціну не зразумелі кіраўнікі некаторых раёнаў. Узяць хоцьбы той-жа Рудзенскі раён. Празмерна раздутыя прысядзібныя ўчасткі тут прынялі масавы характар. У калгасах «17 Кастрычнік», «Большэвік», Карзуноўскага сельсовета, у радзе калгасаў Дукорскага сельсовета многія калгаснікі маюць прысядзібныя ўчасткі да 1,20 гектара. У гэты-ж час некаторым калгаснікам не вернуты землі, шкодніцка адрэзаныя ворагамі народа.

30 калгасных двароў сельгасарцелі «Перамога», Дубровенскага раёна, маюць прысядзібныя ўчасткі ад 0,65 да 1 гектара. Такое-ж становішча і ў калгасе «Сталінскі прыліў». Гэта ў той час, калі пастановай Наркамзема СССР і сельгасаддзела ЦК ВКП(б) прысядзібныя ўчасткі для калгаснікаў Дубровенскага раёна ўстаноўлены ў размеры ад 0,25 да 0,50 гектара.

Калгаснікі сельгасарцелі «Новы быт», Клічаўскага раёна, карыстаюцца празмерна вялікімі сядзібамі. Беспакарана растранжырваецца зямля калгаса. Антыдзяржаўная практыка дайшла да таго, што асобныя калгаснікі самавольна адразаюць сабе дадатковыя прысядзібныя ўчасткі і нават сенажаць за лік зямлі калгаснага масіва. Раённыя арганізацыі не прымаюць мер супроць гэтых агіднасцей. Што датычыць кіраўнікоў калгаса, то яны і не думаюць супярэчыць гэтаму беззаконню. Наадварот, яны самі паказваюць прыклад растранжырвання калгаснай зямлі. Старшыня калгаса Макарэвіч і рахункавод Міцюшонак маюць прысядзібныя ўчасткі па 0,70 гектара.

У прамым супярэчанні з пастановай СНК СССР і ЦК ВКП(б) у некаторых раёнах калгаснікам вызначаны прысядзібныя ўчасткі ў палявых масівах або ў некалькіх кавалках.

У Бялыніцкім раёне 1085 калгасных гаспадарак атрымалі прысядзібныя ўчасткі ў двух кавалках, а 236 гаспадарак атрымалі ўчасткі ў 3—6 кавалках. Калгаснікі сельгасарцелі імя Молатава Ф. Хітрык, Г. Хітрык, А. Амосаў атрымалі прысядзібныя ўчасткі ў чатырох кавалках. 17 калгасных двароў атрымалі прысядзібныя ўчасткі ў трох кавалках. Калгасніку Ігнату Гудаву вызначан прысядзібны ўчастак 0,42 гектара ў 6 кавалках.

Падобныя факты ёсць і ў Клімавіцкім раёне.

Гэтыя факты паказваюць, што кіраўнікі некаторых раёнаў па-сур'ёзнаму не змагаюцца за ліквідацыю вынікаў шкодніцтва ў сельскай гаспадарцы. Наркамзем БССР, Менскі, Віцебскі і Магілеўскі абкомы КП(б)Б і оргкамітэты ЦВК па гэтых абласцях не паклапаціліся своечасова праверыць, як-жа ў раёнах ажыццяўляецца важнейшая гістарычная пастанова партыі і ўрада.

Пара кіраўнікам усіх партыйных і совецкіх арганізацый, зямельным работнікам зразумець, што марудлае выкананне пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б) ад 2 жніўня 1937 года грае на руку ворагам народа. Пара прыцягнуць да самай суровай адказнасці тых, хто вольна або нявольна сабатуе выкананне ўказанняў партыі і ўрада аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў сельскай гаспадарцы.

Н. ЗАЙЦАЎ.

БУДАЎНІЧЫЯ РАБОТЫ ТОЛЬКІ ПАЧЫНАЮЦЦА

Вялікія капітальныя работы праводзяцца сёлета па Гомельскай і Палескай абласцях. Адпушчаны неабходныя сродкі на сканчэнне пераходнага будаўніцтва. Аднак будаўнічыя арганізацыі і заказчыкі — наркаматы — не скарыстоўваюць гэта. За першае паўгоддзе план па капітальнаму будаўніцтву па Гомелю і Палескай вобласці выканан на 26,4 проц.

Зусім слаба разгорнуты работы па такіх буйнейшых аб'ектах, як Гомельская і Мазырская ЦЭС, вучэбны корпус Гомельскага педінстытута, Рэчыцкае педвучылішча і інш. Асабліва дрэнна абстаяць справы на будоўлях НКаховы здароўя, у прыватнасці гомельскай інфекцыйнай больніцы. Толькі ў чэрвені тут фактычна пачаліся будаўнічыя работы. НКаховы здароўя не аддае дастатковай увагі гэтаму пытанню. Праекты і каштарысы прысланы на месца толькі 15 чэрвеня.

Такую-ж бесклапотнасць праяўляюць да будаўніцтва радзільных дамоў і ясляў старшыні райвыканкомаў Петрыкава, Лельчыц, Капаткевіч, Нароўлі, Мозыра, Рэчыцы і інш.

План увядзення ў эксплаатацыю заканчаных аб'ектаў выканан усяго на 27 проц. Гомельская кантора Белкомунбуда зусім слаба разгортвае будаўнічыя работы. Дырэктар тав. Лісоўскі спасылаецца на розныя аб'ектыўныя прычыны і не прыступае да пабудовы ясляў, малочнай кухні і вадапорнай вежы ў Гомелі. У мінулым годзе кантора мела страт на 1 мільён рублёў. Безгаспадарчасць назіраецца і ў гэтым годзе, — толькі за пяць месяцаў страты складаюць 125 тыс. рублёў. Замест зніжэння сабекошту тут, наадварот, — павышэнне. Зрывае работу на будоўлях і кантора Сантэхбуда (дырэктар Тапаркоў).

Гомельскія партыйныя і совецкія арганізацыі пытаннем капітальнага будаўніцтва не цікавяцца.

Л. КАГАНАЎ.

Аб нармальнай рабоце не клапоцяцца

На адной з ускраін Менска знаходзіцца завод будаўнічых дэталей. Гэта прадпрыемства павінна вырабляць дзверы, вокны, карнізы і інш. рэчы, у якіх адчуваюць вялікую патрэбу будаўнічыя арганізацыі. Але завод не займаецца гэтым, яго сталярны цэх да апошняга часу (19 ліпеня) вытвараў іншыя, другарадныя работы.

Кіраўнікі завода (дырэктар тав. Левін, тэхнічны кіраўнік тав. Фрыдман) зусім не клапоцяцца аб нармальнай рабоце вытворчасці. Нават вырабляемая прадукцыя шырокага спажывання ляжыць на заводзе месяцамі і не рэалізоўваецца. Так, напрыклад, у цэху валяецца яшчэ з зімы 3.000 унітазных дошак і 2.000 стандартных дзвярэй. Па словах дырэкцыі, ніхто не хоча гэту прадукцыю купляць. (?) Гэта ў той час, калі на будоўлях яе нехапае.

Нядаўна ў лесацэху выяўлена некалькі выпадкаў аблічвання рабочых пры выплаце зарплаты.

Ніякай масавай работы сярод рабочых не праводзіцца. **І. БАЛТУКОЎ.**

КАЛІ ЗАКОНЧЫЦЦА БУДАЎНІЦТВА ШКОЛЫ?

Дзевяць год прайшло з таго часу, як пачалі будаваць у вёсцы Любань, Прапойскага раёна, пачатковую школу, але яшчэ і цяпер гэта будаўніцтва не даведзена да канца. Вокны памяшкання не зашклены, сцены не аштукатураны.

Кіраўнікі Прапойскага РВК і райана, не гледзячы на тое, што па каштарысу прадугледжана на заканчэнне будаўніцтва школы 12 тыс. рублёў, чамусьці гэтыя грошы не скарыстоўваюць на прызначэнню.

Не раз я пісаў аб гэтым у СНК БССР, але ніякага адказу не атрымаў.

Калі-ж, нарэшце, будзе закончана будаўніцтва школы?

МАЛАХАЎ,
загадчык Любаньскай школы.

ТРЫМАЦЬ НАШ НАРОД У СТАНЕ МАБІЛІЗАЦЫЙНАЙ ГАТОЎНАСЦІ

Вайна фашысцкай кааліцыі супроць Іспанскага народа — гэта еўрапейская вайна ў мініятуры. У гэтай вайне ў Іспаніі поўнасцю праявіліся ўсе рысы фашысцкай ваеннай палітыкі, стратэгіі Гітлера і Мусаліні, метады і сродкі фашызма, да якіх, перш за ўсё, належыць шпіянаж, дыверсія, насаджэнне ўнутранай агентуры і, нарэшце, раптоўны напад на выбраную афяру. Аб усіх гэтых акалічнасцях нельга забываць ні на адну мінуту, у асаблівасці народам Савецкага Саюза—адзінай соцыялістычнай дзяржавы, акружанай з усіх бакоў капіталістычным светам.

Вядома, якую велізарную ролю адыграла дзейнасць германскай і італьянскай фашысцкай агентуры ў Іспаніі напярэдадні фашысцкага мяцежа, арганізаванага з Рыма і Берліна і стварыўшага прадпасылкі для інтэрвенцыі. Фактычна германскай разведцы і італьянскай агентуры ўдалося пранікнуць у іспанскі ўрадавы апарат за час існавання рэакцыйнага рэжыма Леруса — Хіль Роблеса. Дакументы, захваченыя іспанскімі ўладамі пасля пачатку фашысцкага мяцежа, дакладна ўстанаўліваюць, што ў кіраўніцтве іспанскай арміі, у буржуазным друку, ва ўсіх найбольш важных стратэгічных пунктах, у раёне берагавых умацаванняў і ў партах — усюды былі насаджаны германскія і італьянскія агенты.

Гэта быў іменна той фактар, які адыгрываў найбольшую ролю ва ўсіх разліках Рыма—Берліна пры падрыхтоўцы іспанскай аперацыі.

Іспанскія трацкісты з самага пачатку мяцежа сталі самымі подлымі агентамі міжнароднага фашызма.

Вопыт паказаў, што фашысцкія агрэсары дзейнічаюць аднолькава амаль ва ўсіх краінах, прымяняючыся толькі да мясцовых умоў і акалічнасцей. Захват Аўстрыі быў не толькі ваеннай аперацыяй, праведзенай германскім генеральным штабам, але, перш за ўсё, аперацыяй, праведзенай германскай разведкай, тайнай германскай фашысцкай агентурай, паралізаваўшай рэакцыйны фашысцкі рэжым Шушніга і падрыхтаваўшай уварванне германскай арміі ў краіну 12 сакавіка гэтага года. Без гэтай агентуры аўстрыйская аперацыя магла-б сустрэць адпор, чаго больш за ўсё баяліся германскія фашысцкія лідэры напярэдадні паходу на Вену.

Не меншую ўвагу германскі фашызм аддаў падрыхтоўцы сваёй агентуры напярэдадні меркаваўшагася паходу на Прагу ў маі гэтага года. Праўда, чэхаславацкі ўрад, і ў асаблівасці ваенныя колы Чэхаславакіі, рашылі прыняць неабходныя меры самаабароны, абвясцілі частковую мабілізацыю. Народы Чэхаславакіі, навучаныя вопытам аўстрыйскіх падзей, усталі як адзін чалавек на абарону сваёй радзімы ад пасягацельстваў германскага агрэсара. Калі Гітлер пераканаўся ў тым, што Чэхаславакію не ўдасца ўзяць з налёту, нахрапам, раптоўным ударам, калі план германскіх агрэсараў аказаўся расстроеным гатоўнасцю чэхаславацкага народа да абароны, — гітлераўскім бандытам прыйшлося змяніць тактыку і часова адкласці выкананне сваіх замыслаў.

Тое-ж самае верна і для падзей, якія разгортваюцца ў Кітаі. Японскі імперыялізм на працягу многіх год ствараў у кітайскім тылу сваю агентуру, абапіраючыся як на сваіх прамых агентаў — на шпіёнаў, дыверсантаў, атручвальнікаў, засылаемых у кітайскі тыл з Японіі, так і на прадажніцкія, здрадніцкія, рэакцыйныя і трацкісцкія элементы ў самім Кітаі. Па плану японскіх захватчыкаў, к моманту пачатку ваенных дзеянняў у ліпені 1937 года дзейнасць японскай агентуры ў кітайскім тылу павінна была сарваць адзіны нацыянальны фронт і стварыць такую абстаноўку, пры якой улада перайшла-б у рукі найбольш правай групы гаміндանаўцаў, дзейнічаўшай па дырэктыве японскай разведкі пад сцягам «прымірэння» з Японіяй і дасягнення «ўзаемаразумення» з найбольш лютым ворагам кітайскага народа — японскай ваеншчынай.

Пры наяўнасці гэтых умоў японская ваеншчына разлічвала, што вайна супроць кітайскага народа прывядзе да быстрай перамогі Японіі. Гэтага, аднак, не здарылася іменна дзякуючы таму, што і кітайскі народ, і яго сапраўдныя патрыёты, перш за ўсё яго гераічныя сыны — комуністы і байцы восьмай народна-рэвалюцыйнай арміі ўлічылі вопыт барацьбы ў Іспаніі. Для кітайскіх патрыётаў барацьба супроць японскай агрэсіі азначала з самага пачатку таксама і рашучую, бязлітасную барацьбу супроць японскай агентуры, супроць кітайскіх трацкістаў.

Вопыт апошніх двух-трох год з усёй нагляднасцю раскрывае перад народамі ўсяго свету і перад народамі Савецкага Саюза ў асаблівасці выключнае значэнне бязлітаснай барацьбы супроць агентуры фашысцкіх разведак, як адной з важнейшых умоў паспяховай барацьбы за мір, а для нашай краіны далейшага ўмацавання і росквіту соцыялізма.

Паспяховая барацьба, праведзеная за апошнія годы нашай партыяй пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна, пры актыўным удзеле ўсяго народа, з шпіянажам і дыверсіяй, выкрыццё, разгром і выкарчоўванне трацкісцка-бухарынскіх шпіёнскіх гнёздаў справядліва былі расцэнены ўсімі прыяцелямі міру, як буйнейшы бой, у якім наша краіна атрымала бліскучую перамогу.

Фашысцкія разбойнікі і бандыты, пацярпеўшыя паражэнне ў сваіх спробах абаперціся ў барацьбе супроць Савецкага Саюза на трацкісцка-фашысцкую агентуру, не пакінулі сваіх замыслаў.

«Ці не ясна, — гаварыў таварыш Сталін, — што пакуль існуе капіталістычнае акружэнне, будуць існаваць у нас шкоднікі, шпіёны, дыверсанты і забойцы, засылаемыя ў нашы тылы агентамі замежных дзяржаў?».

Пад кіраўніцтвам таварыша Сталіна наша партыя мабілізавала ўвесь народ на барацьбу з наймітамі фашысцкіх разведак, якім нанесла рад сакрушаючых udараў. Але іменна сёння, у антываенны дзень, трэба зноў і зноў падкрэсліць, што фашысцкія дзяржавы, стваraючыя найбольш актыўную антысавецкую сілу ў капіталістычным акружэнні, будуць і далей прабаваць шкодзіць і пакасціць Савецкаму Саюзу пры дапамозе трацкісцкіх здраднікаў, іменна зыходзячы з патрэбнасцей падрыхтоўваемага імі нападу на Савецкі Саюз. І таму для кожнага савецкага патрыёта бясспрэчным законам з'яўляецца ўказанне таварыша Сталіна:

«Трэба ўзмацніць і ўмацаваць інтэрнацыянальныя пралетарскія сувязі рабочага класа СССР з рабочым класам буржуазных краін: трэба арганізаваць палітычную дапамогу рабочага класа буржуазных краін рабочаму класу нашай краіны на выпадак ваеннага нападу на нашу краіну, роўна як арганізаваць усялякую дапамогу рабочага класа нашай краіны рабочаму класу буржуазных краін; трэба ўсямерна ўзмацніць і ўмацаваць нашу Чырвоную Армію, Чырвоны Флот, Чырвоную авіяцыю, Асоавіяхім. Трэба ўвесь наш народ трымаць у стане мабілізацыйнай гатоўнасці перад тварам небяспекі ваеннага нападу, каб ніякая «выпадковасць» і ніякія фокусы нашых знешніх ворагаў не маглі засцігнуць нас зняцку...»

І. ЕРМАШОЎ.

На фізкультурным парадзе ў Віцебску 30 ліпеня 1938 г. Афармленне калоны таварыства «Дынама» на тэму «Граніца на замку». Фота С. Грына.

АРГАНІЗАВАНА ПРАВЕСЦІ ЗАМЕНУ ЧЛЕНСКІХ БІЛЕТАЎ АСОАВІЯХІМА

Асоавіяхімаўскія арганізацыі БССР прыступілі да замены членскіх білетаў. Гэту важнейшую палітычную кампанію ў жыцці таварыства неабходна правесці пад знакам далейшага арганізацыйна-палітычнага ўмацавання асоавіяхімаўскіх арганізацый.

Шпіёнская эйдэманаўская шайка, якая арудвала ў Асоавіяхіме, усяляк імкнулася падарваць арганізацыйную моц нашага таварыства, унесці хаас і неразбярыху ў яго гаспадарцы.

Вынікі шкодніцтва ў гэтай галіне яшчэ не ліквідаваны да канца. У многіх асоавіяхімаўскіх арганізацыях учот членаў таварыства знаходзіцца ў вельмі запушчаным стане. Існуе разыходжанне паміж спісачным і фактычным саставам. Многія старшыні пярвічных арганізацый захоўваюць спісы «мёртвых душ» і па сутнасці не ведаюць, які актыў яны маюць. У Магілеўскім райсовеце, напрыклад, лічацца 82 пярвічныя арганізацыі, з колькасцю членаў таварыства 1.700 чалавек. Пры праверцы ўстаноўлена, што больш адной трэці гэтых арганізацый даўно не існуе. Такое становішча ў Старых Дарогах, Смалявічах і ў некаторых іншых раёнах.

Замена білетаў павінна суправаджацца шырокім уцягненнем працоўных у рады Асоавіяхіма. Гэта мае асаблівае значэнне для Асоавіяхіма БССР. У першым квартале г. г. наша арганізацыя вырасла ўсяго на 17.000 членаў. Гэта абавязвае нас узмацніць штодзенную работу па забеспячэнню росту нашых радоў. Асаблівую ўвагу неабходна звярнуць на ўмацаванне пярвічных арганізацый у калгасах і пры домаўпраўленнях.

Пры праверцы раду пярвічных арганізацый выяўлены буйнейшыя недахопы ў іх рабоце і кіраўніцтве імі з боку гарадскіх і раённых саветаў Асоавіяхіма. Сходы праводзяцца рэдка і дрэнна падрыхтоўваюцца, у выніку чаго яны вельмі мала даюць для бальшавіцкага выхавання членаў Асоавіяхіма. У пярвічных арганізацыях калгасаў «Відны шлях», «Комінтэрн», «Чырвоная зорка», Магілеўскага раёна, на працягу гэтага года не было ні аднаго схода і масава-палітычная работа ў іх не праводзілася. На дрожджава-патачным заводзе «Чырвоная зорка» і спіртзаводзе ў Менску прапа ваенных гурткоў не наладжана. Тут не займаюцца пытаннем падрыхтоўкі працоўных да проціпаветранай і проціхімічнай абароны.

Асоавіяхімаўскія арганізацыі прымалі актыўны ўдзел у кампаніі па выбарах у Вярхоўны Совет БССР. На выбарчых участках працавалі 1.700 агітатараў і прапагандыстаў, звыш 400 актывістаў Асоавіяхіма былі членамі акруговых і ўчастковых выбарчых камісій. Гэту велізарную армію выдатных патрыётаў нашай радзімы трэба скарыстаць для актыўнага ўдзелу ў замене білетаў.

Мы павінны пераняць вопыт работы агітатараў у часе выбарчай кампаніі. Няхай члены нашага таварыства таксама ідуць у дамы, у кватэры працоўных і распаўсюджваюць ваенныя веды. Мы павінны дабіцца, каб кожны член Асоавіяхіма быў агітатарам, каб кожны член Асоавіяхіма нёс у масы веды аб розных спосабах самаабароны насельніцтва.

Асоавіяхімаўскія арганізацыі павінны весці масава-палітычную і ваенна-выхаваўчую работу сярод усяго насельніцтва, каб штодзенна і штогадзінна павышаць мабілізацыйную гатоўнасць савецкага народа.

Трэба адзначыць, што ў радзе партыйных арганізацый (Журавіцкі, Халопеніцкі, Веткаўскі і інш. раёны) яшчэ існуе недаацэнка абароннай работы. Пярвічныя і раённыя арганізацыі Асоавіяхіма не атрымліваюць ад іх ніякай дапамогі. Трэба пакончыць з недаацэнкай абароннай работы. У праграме нашай партыі зусім выразна гаворыцца аб неабходнасці самага шырокага абучэння ўсіх працоўных ваеннай справе. Гэта павінны памятаць і безагаворачна выконваць усе кіраўнікі партыйных арганізацый, усе комуністы.

Асоавіяхім БССР мае сур'ёзныя недахопы ў сваёй рабоце, і ў асаблівасці — па падрыхтоўцы працоўных да проціпаветранай і проціхімічнай абароны. Неабходна дабіцца агульнага ўздыму ўсёй абароннай работы. З дапамогай партыйных арганізацый, пры актыўным удзеле ў абароннай рабоце ўсіх комуністаў, Асоавіяхім па-бальшавіцку выканае адказныя задачы, пастаўленыя перад ім партыяй і любімым правадыром народаў таварышам Сталіным.

П. С. СПАСАЎ.
старшыня Цэнтральнага Савета Асоавіяхіма БССР, дэпутат Вярхоўнага Совета БССР.

ВАЕННАЯ ПАДРЫХТОЎКА ФАШЫСЦКАЙ ГЕРМАНІІ

Дваццацьчацвертая гадавіна сусветнай імперыялістычнай вайны азнаменоўваецца шалёнай гонкай узбраення ва ўсіх капіталістычных краінах.

На ўзбраенне траціцца велізарнейшая частка народнага дахода. Дакладныя лічбы ваенных бюджэтаў Японіі і фашысцкай Германіі засякрэчаны, але вядома, што яшчэ да мінулага года, азнаменаваўшагася пачаткам новай японa-кітайскай вайны і ўзмацненнем фашысцкай інтэрвенцыі ў Іспаніі, ваенныя бюджэты ў гэтых краінах складалі больш паловы агульнага дзяржаўнага бюджэта. У апошні-ж час разам з надзвычайнымі асігнаваннямі на ваенныя патрэбы яны, несумненна, складаюць львіную долю ўсіх дзяржаўных выдаткаў названых краін. Агрэсіўныя імперыялістычныя дзяржавы трацяць на вядзенне і на падрыхтоўку новых войн усе сілы і сродкі падуладных ім народаў.

Фашысцкая Германія, якая з'яўляецца галоўным ачагом вайны ў Еўропе, прадаўжае шалёнымі тэмпамі ўзмацняць свае сродкі нападу на сухазем'і, на моры і ў паветры.

Колькасць германскай арміі, вызначаная законам, аднавіўшым у 1935 годзе ў Германіі ўсеагульную воінскую павіннасць, у 12 карпусоў і 36 пяхотных дывізій, зараз перавысіла 40 дывізій і ў бліжэйшы час будзе даведзена да 50. Апрача таго, ёсць мотамехдывізіі, колькасць якіх у бліжэйшы час дасягне дзесяці. У кожнай мотамехдывізіі ёсць не менш пяцісот танкаў. Вопыт вайны ў Іспаніі паказаў, што лёгкія танкі, якія пераважна былі на ўзбраенні ў германскай арміі да 1936 года, не могуць поўнасцю выканаць задачы, ускладаемыя на гэты род зброі ў сучаснай вайне, таму зараз Германія перайшла на серыйную вытворчасць сярэдніх і цяжкіх танкаў.

Артылерыйскіх гармат усіх калібраў ужо ў мінулым годзе, па даных, абвешчаных у англійскай палаце абшчын, Германія выпускала да пяцісот у месяц. Што датычыць колькасці авіяцыі, якая, па думцы фашысцкіх «тэарэтыкаў», павінна служыць галоўным сродкам «тотальнай вайны», гэта значыць масавага знішчэння народаў, то ў гэтых адносінах Германія прыкладае адчайныя намаганні да таго, каб выйсці на першае месца сярод заходнееўрапейскіх краін. У апошні час колькасць германскага ваеннага паветранага флота складае, прыкладна, 2500—3000 самалётаў першай лініі, не ўключаючы рэзервных. Па сцвярджэнню добра паінфармаваных дэпутатаў англійскай палаты абшчын у час нядаўніх спрэчак аб паветраных узбраеннях, колькасць германскай ваеннай авіяцыі ў бліжэйшыя два годы — да 1940 года — павінна быць даведзена не менш, чым да васьмі тысяч самалётаў першай лініі пры адпаведнай колькасці рэзерваў.

На моры Германія шырока скарыстоўвае магчымасці, прадастаўленыя ёй англа-германскім марскім пагадненнем ад 18 чэрвеня 1935 года. Гэта пагадненне, як вядома, прадастаўляла ёй права мець марскія сілы, складаючыя па свайму танажу ва ўсіх класах баявых караблёў да 35 проц. агульнага танажа марскіх сіл усёй брытанскай імперыі.

Ажыццяўляючы сваю падрыхтоўку да вайны на моры з благаслаўлення англійскага ўрада, Германія ўжо ўводзіць у бягучым годзе ў строй два вялікія лінкоры па 26 тысяч тон (у дадатак да трох «кішанёвых» лінкораў, якія былі ў германскім флоце раней). Звыш таго, на германскіх верфях будуюцца тры лінкоры па 35 тысяч тон кожны з 15-дзюймовымі (380 мм) гарматамі і ў бліжэйшы час будзе закладзен чацвёрты карабль гэтага класа. У пабудове знаходзяцца таксама тры цяжкія крэйсеры (з 8-дзюймовымі гарматамі) і не менш чатырох лёгкіх крэйсераў. З часу ўступлення ў моц англа-германскага марскога пагаднення Германія ўвяла ў строй не менш 12 вялікіх эсмінцаў і будуе яшчэ дзесятак караблёў гэтага класа і 12 дробных мінаносцаў, а таксама значную колькасць тарпедных кацераў і падводных лодак.

Германскі фашызм, на падставе праславутага чатырохгадовага плана, усе мерапрыемствы па ажыццяўленню якога ўзначальваюцца Герынгам, падрыхтоўвае эканамічную базу да вайны. Фактычна ўсё германскае працоўнае насельніцтва пераведзена ўжо на галодны паёк ваеннага часу. Увесь імпарт Германіі, замест неабходных германскаму народу прадуктаў харчавання, складаецца ў сучасны момант з розных відаў ваеннай сыравіны (бавоўны, каляровых металаў, нафты, каўчука і т. д.). Шырока разгорнута вытворчасць замяніцеляў усіх відаў у адносінах дэфіцытных у Германіі прадметаў ваеннай сыравіны.

Нядаўні дэкрэт Герынга распаўсюджвае воінскую павіннасць на дарослае насельніцтва абодвух полаў. Ураду прадастаўляецца права ўжо ў мірны час мабілізаваць для выканання работ ваеннага характару як мужчын, так і жанчын. Такім чынам, германскі фашызм імкнецца прывесці ўсе свае рэсурсы як матэрыяльныя, так і чалавечыя у стан пастаяннай баявой гатоўнасці. Ен трымае гэтыя рэсурсы ў крайнім напружанні, што з усёй відавочнасцю выкрывае намеры фашысцкіх заправіл паскорыць тэмпы і тэрміны новых войн.

У адказ на шалёную падрыхтоўку фашыстамі новай імперыялістычнай бойні ва ўсім свеце разгортваецца магутны рух супроць фашызма і вайны, расце і мацнее адзіны народны фронт. Рабочыя і сяляне Германіі, не гледзячы на люты тэрор, з кожным днём усё больш моцна і рашуча выступаюць супроць азвярэлага фашызма, за мір і свабоду, выкоўваюць адзіны народны фронт супроць фашызма ўнутры Германіі.

Фашызм натыкаецца на растучае супраціўленне з боку народных мас Германіі, якія не хочуць вайны і з рэвалюцыйнай настойлівасцю змагаюцца за звяржэнне ненавіснага варварскага рэжыма фашысцкіх разбойнікаў.

Л. ІВАНОЎ.

РАСКАЗ ІТАЛЬЯНСКАГА ЛЁТЧЫКА

БАРСЕЛОНА, 31 ліпеня. (БЕЛТА). Імя італьянскага лётчыка, які 21 ліпеня апусціўся на рэспубліканскім аэрадроме, — Джыовані Спіеці. Ен прылящеў на самалёце «Фіят» апошняй мадэлі, узброеным 2 кулямётамі. На самалёце аказалася звыш 3 тысяч патронаў і 120 літраў гаручага.

Джыовані Спіеці паведамляе аб сабе наступнае: яму 23 гады. Ен нарадзіўся ў беднай сялянскай сям'і ў Фольгарыа, у Паўночнай Італіі. З мая 1936 года Спіеці служыць у рэгулярнай італьянскай арміі і з'яўляецца лётчыкам-сяржантам першага класа. У маі 1938 г. Спіеці атрымаў без усякага тлумачэння загад сесці ў Генуі на параход «Франко-фашыо» і адправіцца ў Севілью.

Спіеці пацвярджае, што італьянскія лётчыкі ў Іспаніі атрымліваюць зусім дакладныя загады бамбардыраваць грамадзянскае насельніцтва гарадоў з мэтай «дэмаралізацыі». Гэта выклікае абурэнне нават у многіх італа-фашысцкіх лётчыкаў. За апошні час, прадаўжае Спіеці, італьянская авіяцыя панесла значныя страты на фронце Леванта. У апошніх сражэннях яна страціла больш 40 самалётаў. Спіеці заявіў, што ён жадае дапамагчы барацьбе іспанскага народа супроць захватчыкаў і змагацца за інтарэсы італьянскага народа, супроць фашызма.

ФРОНТ ВАЙНЫ І ФРОНТ МІРУ

24 годы прайшло з таго часу, як пачалася сусветная імперыялістычная вайна, якая прадаўжалася 4 годы — з 1914 па 1918 год. Гэта вайна была абвешчана буржуазіяй і яе соцыял-дэмакратычнымі прыспешнікамі «апошняй вайной». Жыццё выкрыла гэту страшэнную хлусню. Усе пасляваенныя годы не спыняліся войны, не спынялася падрыхтоўка да ўсё новых і новых ваенных імперыялістычных авантур.

Свет сустракае 24-ю гадавіну імперыялістычнай вайны ў абстаноўцы крайняга напружання, ліхаманкавай падрыхтоўкі фашысцкімі агрэсарамі і іх пасобнікамі новай сусветнай бойні... Зарава ваенных пажарышчаў палыхае на заходняй акраіне Еўропы — у Іспаніі, і ў Азіі — на прасторах кітайскай зямлі.

Часовы «парадак», устаноўлены пасля сусветнай вайны, парушан, падарван у корані. Ад «мірных» дагавораў асталіся разадраныя кавалкі. Супроць Лігі нацый — гэтай падачкі народам за пралітую ў час вайны кроў — вядзецца дружны падкоп агрэсарамі, іх прыспешнікамі і іх патуральнікамі. Ідзе ліхаманкавая, не ведаўшая прыкладаў у гісторыі чалавецтва, гонка узбраенняў. Фарміруюцца агрэсіўныя блокі, заключаюцца ваенныя саюзы. Пышным цветам расквітнелі шпіянаж, дыверсія — прадвеснікі надыходзячых ваенных канфліктаў.

Хваля агрэсіі ўзнімаецца ўсё вышэй і вышэй. А так званыя «мірныя» «вялікія» буржуазна-дэмакратычныя дзяржавы ўзмоцнена заняты гандлем з агрэсарамі ў марным спадзяванні адвесці ад сваіх берагоў мутныя хвалі агрэсіі. Яны гатовы кінуць у пасць пражорлівых акул — падпальшчыкаў вайны—малыя і слабыя дзяржавы, нацкаваць агрэсара на Савецкі Саюз. Многія малыя дзяржавы мітусяцца ў прадсмяротным страху, у пошуках выхаду: яны ідуць або ва ўслужэнне агрэсару, або паспешна прыбіваюць да варот сваіх дошчачкі з надпісам «нейтралітэт», нагадваючы страусаў, якія ў страху перад небяспекай закапваюць голавы ў пясок.

Гэту паніку сеюць агрэсары, унутрана слабыя, моцныя беспакаранасцю, патураннем з боку буржуазна-дэмакратычных дзяржаў. Гэту паніку сеюць яўныя і тайныя пасобнікі агрэсараў для апраўдання сваёй труслівай і здрадніцкай палітыкі капітуляцыі перад фашысцкімі разбойнікамі. Але хваля панікі разбіваецца і рассейваецца ўшчэнт ля непарушных граніц Савецкага Саюза. Гэта паніка не закранае гераічныя арміі Кітая і Іспаніі, якія змагаюцца з агрэсарамі за сваю свабоду і незалежнасць.

Агрэсар не страшны сапраўдным паборнікам міру, ён страшны толькі здраднікам барацьбы за мір.

* * *

1 жніўня — антываенны дзень. Барацьба супроць імперыялістычнай вайны неадлучна ад барацьбы супроць фашызма, бо фашызм — гэта вайна. Таму 1 жніўня — гэта дзень агляду антыфашысцкіх сіл, крыніца якіх невычарпальна, бо гэта крыніца — народы ўсяго свету.

З года ў год ідзе праверка баявых сіл антыфашысцкага фронта. Гэты фронт бясспрэчна расце і мацнее. Але ў той-жа час патрэбна цвярозая ацэнка варожых сіл, бо чым шырэй разгул агрэсіі, чым больш упартае супраціўленне фронта барацьбы за мір, барацьбы супроць фашызма, тым больш выразны класавы водараздзел паміж змагаючыміся бакамі. З аднаго боку—фашызм і чорныя сілы рэакцыі, з другога — аб'яднанне і згуртаванне народных мас пад лозунгамі адзінага, народнага, дэмакратычнага фронта.

Апошнія годы азнаменаваліся ўзмоцненым скалачваннем агрэсіўных блокаў. «Вось Рым—Берлін» працягнулася да Токіо. Першым «дзецішчам» рымска-берлінскага блока з'явілася інтэрвенцыя ў Іспаніі, крывавая злачынная вайна супроць іспанскага народа. Токійскі філіял разбойніцкага канцэрна Берлін—Рым—Токіо выбраў сваёй афярай Кітай. Італьянскі фашызм па-грабежніцку напаў на Абісінію. Германскі фашызм захапіў Аўстрыю.

Але гэта — толькі «кветачкі». Праграма захватаў, распрацаваная агрэсарамі, абяцае яшчэ такія «ягадкі», перад якімі бляднеюць цяперашнія ваенныя авантуры.

Для ажыццяўлення праграмы «вялікіх захватаў» фашысты яднаюцца ў блокі і саюзы, вярбуюць саратнікаў і саюзнікаў сярод малых дзяржаў, ад якіх фашысцкія грабежнікі патрабуюць — або пастаўляць хлеб і стратэгічную сыравіну, або аддаць агрэсарам свае граніцы «ў крэдыт». Упаўнаважаны Гітлера па Усходняй Еўропе палкоўнік Бек узмоцнена вярбуе ў «нейтральны блок» ад Балтыйскага да Чорнага мора Фінляндыю, Латвію, Эстонію, Скандынаўскія дзяржавы... Упаўнаважаны Гітлера і Мусаліні па Цэнтральнай Еўропе і Балканах югаслаўскі прэм'ер Стаядыновіч узрывае Малую і Балканскую Антанты, падрывае ўстоі калектыўнай безапаснасці, расчышчаючы шлях для экспансіі германскага і італьянскага фашызма на Балканах.

Не сустракаючы супраціўлення буржуазна-дэмакратычных дзяржаў, італа-германскія агрэсары ўрываюцца ў Іспанію, узводзяць умацаванні на афрыканскім узбярэжжы, пагражаючы Гібралтару, ствараюць сетку надземных і падземных аэрадромаў ля франка-іспанскай граніцы, патапляюць англійскія судны, забіваюць брытанскіх маракоў. Японскія захватчыкі, гаспадарнічаючы на захваченай тэрыторыі Кітая, выцясняюць англійскі і амерыканскі капіталы, здзекваюцца над англійскімі, французскімі, амерыканскімі грамадзянамі.

Беспакаранасць агрэсараў і стварае ўражанне сілы. А хіба не маглі-б так званыя «мірныя» краіны спыніць агрэсара? Безумоўна, маглі! Перад аб'яднанай магутнасцю Англіі, Францыі, ЗША, а тым больш пры ўдзеле СССР, сілы агрэсараў нікчэмны.

Прыклад Чэхаславакіі дастаткова паказальны. Калі чэхаславацкі народ цвёрда паказаў сваю волю да супраціўлення і ў рух прыйшлі — паміма волі агрэсараў і іх лонданскіх патуральнікаў — элементы калектыўнай абароны міру, агрэсар адступіў.

Няма і не можа быць ніякіх сумненняў, што калі-б буржуазна-дэмакратычныя дзяржавы прытрымліваліся прынцыпаў калектыўнай безапаснасці, сапраўды захацелі-б аказаць супраціўленне агрэсару, не было-б ні абісінскай, ні іспанскай, ні далёкаўсходняй авантур.

Але ў тым вось і справа, што буржуазна-дэмакратычныя дзяржавы, прыкрываючыся «неўмяшаннем», «нейтралітэтам» і іншай славеснай бязглуздзіцай, шукаюць згавору з агрэсарам.

Прафашысцкая рэакцыйная кліка, якая вызначае знешнюю палітыку Англіі, і яе саюзнікі ў лагеры французскай рэакцыі таксама хочуць задушэння рэспубліканскай Іспаніі, як і італа-германскія інтэрвенты. Для англа-французскіх рэакцыйных зубраў германскі і італьянскі фашызм — жандар, аплот супроць рэвалюцыйнага рабочага руху. Англійскія і французскія рэакцыянеры ўсімі сіламі імкнуцца захаваць фашысцкую жандармерыю, афяроўваючы ў імя сваіх класавых інтарэсаў нават нацыянальнымі і дзяржаўнымі інтарэсамі сваіх краін.

Гэтымі-ж матывамі вызначаецца і брытанская палітыка ў Кітаі. Хіба не факт, што англійскі ўрад, парушыўшы прынятыя на сябе ў Лізе нацый абавязацельствы аказваць усямерную дапамогу Кітаю, адмовіў кітайскаму ўраду ў пазыцы? Хіба не факт, што ў той-жа самы час, у парушэнне тых-жа абавязацельстваў, англійскі ўрад згадзіўся на тое, каб японцы захапілі кітайскія мытнія даходы, спаганяемыя ў замежнай валюце? Хіба не факт, што лонданскія банкіры выратоўваюць падаючую японскую валюту?

І ўсё-ж, не гледзячы на сваю беспакаранасць, фашысцкім агрэсарам не ўдалося ажыццявіць свае планы, не ўдалося—пакуль ва ўсякім выпадку—развязаць сусветную вайну. Найвялікшая заслуга ў гэтых адносінах належыць іспанскаму народу і народу Кітая. Байцы іспанскай рэспубліканскай арміі, байцы кітайскай народнай арміі стаяць у першых радах антыфашысцкіх сіл. Народы ўзняліся на абарону сваіх правоў, на барацьбу супроць фашызма і вайны — і яны твораць цуды.

Іспанскі народ, не меўшы вопыту сусветнай вайны, здолеў стварыць выдатную, баявую, гераічную армію якая, не гледзячы на недахоп узбраення, не гледзячы на велізарную тэхнічную перавагу праціўніка, змагаецца— ўпарта і настойліва — супроць кааліцыі фашысцкіх агрэсараў.

Кітайскі народ паказаў, што навекі прайшлі часы, калі вайна ў Кітаі была «ваеннай прагулкай». Кітай стварыў народную армію, якая адстаіць сваю зямлю ад чужаземных гвалтаўнікоў. Кітайскі народ не пакарыцца японскім імперыялістам!

Прыклады Кітая і Іспаніі, узоры нябачанага гераізма і мужнасці запальваюць у сэрцах мільёнаў волю да барацьбы. Антыфашысцкі рух расце не толькі ў краінах буржуазна-дэмакратычных, але і ў фашысцкіх — у Германіі, у Італіі, дзе накіпае вялікі народны гнеў, які прарвецца на паверхню.

І калі народны фронт у Іспаніі быў той асновай, на якой вырасла народная армія, то барацьба гэтай арміі, барацьба ўсяго народа супроць інтэрвентаў, супроць фашыстаў сцэментавала, замацавала ў сваю чаргу народны фронт. Не гледзячы на проіскі рэакцыі, народны фронт у Францыі не зломлен, а вырастае ва ўсё больш магутную сілу. Усё мацней цяга да народнага фронта ў Англіі. Паступова выкоўваецца дэмакратычны фронт і ў Злучаных Штатах Амерыкі.

У антываенны дзень позіркі антыфашыстаў усяго свету звернуты да вялікага Савецкага Саюза, магутнага і паслядоўнага барацьбіта за мір, супроць фашызма і вайны. Да ўсіх антыфашыстаў прымянімы словы Пасіянарыі аб тым, што «ў сэрцах усіх барацьбітоў Іспаніі, усяго нашага народа жыве вобраз таварыша Сталіна і магутны Совецкі Саюз».

Фронт міру мацнее, не гледзячы на ліхаманкавую актыўнасць агрэсараў, не гледзячы на капітулянцкую палітыку буржуазна-дэмакратычных дзяржаў. Кожны дзень барацьбы з агрэсіяй нараджае новыя атрады для баявога фронта абароны чалавецтва ад варварства азвярэлых фашыстаў.

Я. ВІКТАРАЎ.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

УСХОДНІ ФРОНТ

29 і 30 ліпеня рэспубліканцы працягвалі паспяхова наступаць у раёне ніжняга цячэння Эбро, занялі селішча Вільяльба (на паўночны захад ад Гандэсы), а таксама вышыні і скрыжаванне дарог на поўдзень і захад ад Гандэсы. Гандэса парэйнаму акружана рэспубліканскімі войскамі. Падмацаванні мяцежнікаў і інтэрвентаў прабуюць прарваць акружэнне Гандэсы, панеслі цяжкія страты і былі адкінуты.

У паўночным сектары фронта наступленне рэспубліканцаў дасягнула раёна Батэа. Тут імі захоплена больш 200 палонных і многа ваенных матэрыялаў. У прыватнасці, захоплен поезд, нагружаны розным ваенным снаражэннем.

ФРОНТ ЛЕВАНТА

Рэспубліканскія войскі часткова перайшлі ў наступленне і адбілі у фашыстаў важныя пазіцыі у сектары Барахас, на галоўнай дарозе Тэруэль—Сагунто. На поўдзень і паўднёвы захад ад Тэруэля на лініі Бегіс—Салада рэспубліканцы значна прасунуліся наперад. Далей на паўночны захад рэспубліканскія войскі заняў Лос Новалес і Мансанера. Агнём рэспубліканскай артылерыі у тылу у праціўніка ўзарван вайсковы склад огнеприпасаў. У час баёў рэспубліканскія знішчальнікі збілі 8 італьянскіх лётчыкаў 3 фашысцкія самалёты.

ЦЭНТРАЛЬНЫ ФРОНТ

На эстрэмадурскім участку фронта у сектары Пуэнтэ дэль Арсобіспо 12 італьянскіх знішчальнікаў прабавалі перашкаджаць бамбардыроўцы размяшчэння мяцежнікаў, якую прадпрыняла рэспубліканская эскадрылля. Рэспубліканскія лётчыкі збілі тры фашысцкія самалёты, сур'ёзна пашкодзілі яшчэ тры і прымусілі астатніх уцякаць.

Авіяцыя інтэрвентаў праляжала напады на англійскія гандлёвыя судны. У прыватнасці, нападу падвергліся англійскія судны, якія знаходзіліся у порце Валенсіі. Трох суднам прычынены вялікія пашкоджанні. Забіта 5 і ранена 25 чалавек з састава каманд — у большасці англічан. Апрача таго, забіт назіральнік кантрольнай камісіі камітэта па «неўмяшанню» — лаччанін.

10 германскіх трохматорных самалётаў бамбардыравалі горад Фальсет (у 40 кілометрах на захад ад Тарагоны). Зруйнавана многа дамоў. Забіта 40 і ранена 150 жыхароў.

Рэспубліканскія знішчальнікі збілі ля Картахены германскі бамбардыроўшчык «Юнкерс».

Пяць італьянскіх самалётаў скінулі на Аліканте 60 разрыўных і 20 запальных бомб, якія прычынілі матэрыяльныя страты і выклікалі афяры. (БЕЛТА).

ВЫНІКІ ПЕРШЫХ ДЗЁН НАСТУПЛЕННЯ РЭСПУБЛІКАНЦАЎ

ПАРЫЖ, 31 ліпеня. (БЕЛТА). Барселонскі карэспандэнт агенцтва Эспань падводзіць вынікі першых дзён наступлення рэспубліканскіх войск на раку Эбро. Фашысты былі захвачаны знянацку. Рэспубліканскія войскі, перайшоўшы Эбро у некалькіх пунктах, з поспехам наступаюць. За 6 дзён рэспубліканцы прасунуліся ўперад на 32 кілометры па фронту і ў глыбіню на 45 кілометраў (ад Чэрта да Фаёна). Занята 700 квадратных кілометраў тэрыторыі, узята 5.000 палонных і захвачаны буйныя запасы ваеннага снаражэння.

Наступленне рэспубліканскіх войск на Эбро з'яўляецца адной з буйнейшых аперацый за ўвесь час вайны у Іспаніі. Пераход праз Эбро быў падрыхтаваны рэспубліканскім камандаваннем у поўнай тайне. Рэспубліканскае камандаванне вельмі удала выбрала пункты для пераправы. Рэспубліканскае камандаванне для аперацыі прыцягнула толькі тыя войскі, якія былі ў яго распараджэнні. Гэтая частка рэспубліканскіх войск выканала задачу. Наступленне рэспубліканцаў аслабіла ціск фашыстаў на фронце Леванта (Тэруэль—Кастельён). Пасля двух дзён перадышкі рэспубліканцы перайшлі у наступленне на фронце Леванта, захапіўшы у фашыстаў рад важных пазіцый.

СТВАРЭННЕ ПРАВІНЦЫЯЛЬНЫХ НАЦЫЯНАЛЬНА-ПАЛІТЫЧНЫХ САВЕТАЎ У КІТАІ

ХАНЬКОУ, 30 ліпеня. (БЕЛТА). Нацыянальна-палітычны совет Кітая ў ліку іншых мерапрыемстваў прыняў таксама рашэнне аб стварэнні правінцыяльных нацыянальна-палітычных саветаў. Газета «Сіньхуажыбао» у перадавым артыкуле ўказвае на неабходнасць мінімальнага правядзення ў жыццё гэтага рашэння. Гэта рашэнне, піша газета, павінна з'явіцца ўкладам у справу ўмацавання дэмакратычных пачаткаў у краіне. У сувязі з тым, што палітычныя арганізацыі на месцах яшчэ слабы, выкананне рашэння аб стварэнні нацыянальна-палітычных саветаў з'яўляецца неадкладнай задачай. Стварэнне правінцыяльных нацыянальна-палітычных саветаў будзе спрыяць мабілізацыі мас на барацьбу супроць японскіх агрэсараў.

ДЫВЕРСІЙНАЯ ДЗЕЙНАСЦЬ ТРАЦКІСЦКАЙ БАНДЫ У ФУЦЗЯНЕ

ХАНЬКОУ, 30 ліпеня. (БЕЛТА). Газета «Сіньхуажыбао» публікуе факты, выкрываючыя дзейнасць трацкісцкай банды у Фуцзяне. За апошні час у правінцыі Фуцзянь і паветах Мінхуа, Цзяньо і Мішы трацкісты стварылі атрады, якія вядуць разбуральную і падрыўную дзейнасць у тылу. Было зарэгістравана некалькі выпадкаў нападу трацкісцкіх бандытаў на гарады і масавых грабяжоў. У рэзультаце арышту раду асоб высветлена, што главары трацкісцкіх бандытаў з'явіліся ў Фуцзяне пасля пачатку вайны. Іх разбуральная работа ў тылу кітайскай арміі з'яўляецца нічым не прыкрытай японскай дыверсіяй. Вожаком трацкісцкіх бандытаў з'яўляўся нехта Чэн, які некалькі год таму назад за 50 тыс. долараў быў завербаваны японцамі і дзейнічаў у тылу Чырвонай арміі. Камітэта камуністычнай партыі Кітая, адзін з аўтараў латынізаванага кітайскага алфавіта, аднаго з лепшых перакладчыкаў твораў Горкага і Пушкіна на кітайскую мову. Бандыт некалькі месяцаў таму назад з'явіўся ў Фуцзяне і арганізаваў шайку «горных таварышаў». Пасля некалькіх масавых грабяжоў гэта шайка была разбоена, а главар яе забіт у сутычцы з урадавымі войскамі.

Баец-снайпер, выдатнік баявой і палітычнай падрыхтоўкі тав. Спільнік у дазоры. (СФ).

УСЕСАЮЗНЫЯ МАТАЦЫКЛЕТНЫЯ СПАБОРНІЦТВЫ Ў МАГІЛЕВЕ

МАГІЛЕЎ. 30 ліпеня на 15 кілометры шасе Магілеў—Бабруйск адбыліся ўсесаюзныя матацыклетныя спаборніцтвы на пяршынства маркі мотазаводаў СССР 1938 года.

У 12 гадзін 55 мінут старцер даў старт кожнаму з выстраіўшыхся 25-ці лепшых гоншчыкаў краіны са сваімі машынамі.

На 300-кілометравую дыстанцыю пайшлі 20 стандартных матацыклаў — па 5 матацыклаў ад кожнага з чатырох совецкіх заводаў: «Красный Октябрь», «УЖ-8», «ПМЗ» і «ТИЗ».

Затым быў дан старт пяці эксперыментальным машынам. Сярод гоншчыкаў гэтых машын — рэкардсмен СССР тав. Норман, чэмпіён СССР тав. Бучын і іншыя лепшыя гоншчыкі СССР.

Вечарам судзейская калегія падвяла вынікі спаборніцтваў. Пяршынства маркі заваявала каманда завода «УЖ-8». Усе 5 машын гэтага завода прышлі да фініша.

Першае месца па гэтай катэгорыі машын (да 300 куб. сантыметраў) заваяваў гоншчык Малахаў. Дыстанцыю ў 300 кілометраў ён прайшоў за 4 гадзіны 12 мінут 46,3 секунды.

Абсалютны час па другому класу машыны выйграў гоншчык Глазуноў, які на матацыкле «ТИЗ» прайшоў дыстанцыю ў 300 кілометраў за 3 гадзіны 49 мінут 35,3 секунды.

Чэмпіён СССР тав. Бучын, які ішоў уне конкурса на матацыкле канструкцыі Кучарэнкі, устанавіў новы рэкорд. Дыстанцыю ў 100 кілометраў ён прайшоў за 1 гадзіну 7 мінут 55,4 секунды.

Гонкі мелі сваёй мэтай выявіць дасягненні матацыклетных заводаў СССР і далейшае паляпшэнне спартыўна-тэхнічных якасцей совецкіх матацыклаў. Спаборніцтвы паказалі, што ў параўнанні з мінулым годам якасць совецкіх матацыклаў палепшылася.

ЗАПІС НАРОДНЫХ ПЕСЕНЬ

У Бабруйску закончыла работу фальклорная этнаграфічная экспедыцыя Акадэміі навук БССР. На дрэваапрацоўчым камбінаце, на фанерным заводзе імя Кірава і іншых прадпрыемствах запісан рад народных песень, частушак, сказаў аб грамадзянскай вайне і т. д.

Спецыяльная брыгада працавала па запісу яўрэйскіх народных песень. Запісана звыш 50 песень, сярод якіх многа новых, совецкіх — пра жыццё ў калгасе, пра Леніна і Сталіна, абаронныя песні і інш.

Выяўлены здольныя складальнікі песень. Ад старога яўрэйскага музыканта П. Мільчына запісана на валікі да 15 старых танцавальных мелодый. Экспедыцыя выехала ў калгасы Бабруйскага раёна.

ФІЗКУЛЬТУРА І СПОРТ

30 ліпеня на менскім стадыёне «Дынама» імя Кірава пачаўся розыгрыш усесаюзнага пяршынства па футболу таварыства «Спартак» паміж камандамі гарадоў Менск—Смаленск і Кімры—Чэрнігаў. Трыбуны запоўнілі звыш 3.000 гледачоў. У гэты дзень у спаборніцтвах са Смаленскам менскія спартакаўцы выйгралі з лікам 5 : 3. Футбольны матч Кімры—Чэрнігаў закончыўся ўнічыю з лікам 3 : 3.

СВЯТА КВЕТАК

30 ліпеня ў менскім Палацы піянераў і акцябрат адбылося вялікае свята кветак, у якім прынялі ўдзел больш 2 тысяч піянераў і акцябрат горада.

З 12 гадзін дня ў Палац пачалі збірацца дзеці, упрыгожаныя жывымі кветкамі — розамі, рамашкай, васількамі, незабудкамі, ліліяй і інш.

Ва ўсіх кутках сада Палаца звонка гучалі песні шчаслівай сталінскай дзетвары. Пад акампанімент баяна развучваліся масавыя песні, танцы і гульні.

У глядзельнай зале Палаца дзеці паказалі інсцэніроўку-літмантаж «свята кветак». Першы Маскоўскі кукальны тэатр паказаў дзецям пастаноўку «Воўк-хітрэц, певень-маладзец». Балетны гурток — удзельнікі фізкультурнага парада ў Маскве — выканаў беларускія народныя танцы «Лявоніху» і «Крыжачок».

ВЫСОКАЯ СВЯДОМАСЦЬ

Днямі ў калгасе «Ударнік», Грэбянёўскага сельсовета, Магілеўскага раёна, выбухнуў пажар. Загарэўся зарай вартаўніка калгаса Пахомава Ніціфара. У гэты час тав. Пахомаў вартаваў калгаснае дабро. Ведаючы, што гарыць яго сарай, ён усё-ж не пакінуў свайго паста, пакуль не быў зменен. («СП»).

ДА ГАСТРОЛЕЙ ВІЦЕБСКАГА БЕЛАРУСКАГА ТЭАТРА У МЕНСКУ

ШТО МЫ ПАКАЖАМ МЕНСКАМУ ГЛЕДАЧУ

Першага жніўня Віцебскі Дзяржаўны Беларускі тэатр пачынае свае гастролі ў Менску. З часу апошняга прыезду тэатра ў Менск прайшло два годы. Глядач памятае вясёлыя вадэвілі Янкі Купалы, багатыя меткім выразным словам, прыгожай песняй і пляскай. Памятна таксама «Любоў яравая», драматурга-ордэнаносца К. Трэнева, якую мы пакажам і ў гэтым прыездзе, як узор совецкай драматургіі аб грамадзянскай вайне.

Наш тэатр пакажа менскаму гледачу 9 п'ес: «У пушчах Палесся», «Вайна вайне» — Якуба Коласа; «Мяшчане» — М. Горкага, якую тэатр паставіў да 70-годдзя з дня нараджэння вялікага пісьменніка пролетарыята; «Разлом» — Б. Лаўрэнева, якая знаходзіцца ў рэпертуары нашага тэатра ўжо на працягу 10 год; п'есу старога рускага драматурга Найдзёнава «Дзеці Ванюшына» і інш. Упершыню ў Менску мы выпусцім на сцэну новую п'есу Нікалая Пагодзіна «Чалавек з ружжом».

За два годы Віцебскі тэатр значна вырас па лініі авалодання рэалістычным метадам работы. Ім праведзена не малая работа з беларускімі драматургамі. Гэтую работу мы стараемся ўсяляк расшыраць і ўмацоўваць. Асабліва патрэбна адзначыць доўгае і плённае творчае садружаства з нашым тэатрам народнага паэта рэспублікі Якуба Коласа, які напісаў для нашага тэатра дзве п'есы — «Вайна вайне» і «У пушчах Палесся». Гэтыя п'есы адлюстроўваюць надзвычай складаную тэму — абарону нашай соцыялістычнай радзімы. Яны ахопліваюць значны адрэзак часу, пачынаючы ад імперыялістычнай вайны і канчаючы аслабаненнем беларускай зямлі ад белапольскіх акупантаў. Па сутнасці «Вайна вайне» і «У пушчах Палесся» з'яўляюцца двума часткамі трылогіі, апошняя частка якой павінна адлюстраваць абаронную магутнасць краіны Советаў і паказаць гатоўнасць совецкага народа даць у любую мінуту дастойны адпор фашысцкім інтэрвентам, калі яны пераступяць свяшчэнныя граніцы соцыялістычнай радзімы.

Для нашага тэатра пішуць п'есы беларускія пісьменнікі П. Глебка, З. Бядуля, І. Гурскі, М. Паслядовіч.

Наш тэатр у гэтым годзе ўпершыню прыступіў да асваення вялікай драматычнай спадчыны вялікага Горкага.

Значна вырас і акцёрскі састаў тэатра. Зусім у новай якасці пакажа сябе заслужаны артыст рэспублікі А. Ільінскі, аб якім склалася думка, як аб выключна камедыйным акцёру. Ільінскі атрымаў многа за апошнія два годы творчых удач. У п'есе «У пушчах Палесся» ім створан геraічны вобраз старога партызана дзеда Талаша, вобраз глыбока праўдзівы, жыццёвы. У «Мяшчанах» Горкага Ільінскі стварыў складаны вобраз мешчаніна Бессеменава, роль Владзіміра Дуброўскага са спектакля «Дуброўскі».

Глядач убачыць на сцэне старыка Ванюшына («Дзеці Ванюшына»), старога шпіёна Келера («Вочная стаўка»), дзеда Мікіту («Вайна вайне») у выкананні акцёра Сяргейчыка, паспяхова прабуючага свае сілы і на рэжысёрскім попрышчы (пастаноўка п'есы «Дзеці Ванюшына»), акцёра Звездачэтава, уладаючага вялікім сцэнічным тэмпераментам і цеплынёй, акцёра С. Скальскага — майстра чоткай адточанай формы, актрысу Кашэльнікаву ў лепшых яе работах апошніх гадоў (Елена — «Мяшчане», Мадлен Вердзі — «Маё злачынства»).

У сучасны момант Віцебскі Дзяржаўны беларускі тэатр прыступіў да работы над п'есай совецкага драматурга Нікалая Пагодзіна — «Чалавек з ружжом», у якой мне даручана выкананне ролі вялікага генія чалавецтва Владзіміра Ільіча Леніна. Пастаноўка гэтай п'есы — адказны экзамен на творчую і палітычную зрэласць усяго калектыва нашага тэатра.

Мая задача — паказаць Леніна, найвялікшага чалавека зямлі, у момант Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэвалюцыі, правадыром і арганізатарам якой ён быў. Я аддам усё сваё майстэрства, усе сілы, каб паспяхова справіцца з гэтай пачэснай работай.

Работа ў сталіцы БССР, сустрэчы з яе гледачом, сувязь з яе творчымі работнікамі дапамогуць нашаму тэатру ў яго далейшым творчым росце.

П. МАЛЧАНАЎ.

НОВЫЯ СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧЫЯ МАШЫНЫ

ГОМЕЛЬ. Эксперыментальны цэх завода Гомсельмаш імя Кагановіча выпускае рад новых машын.

Ужо выпушчаны складаныя малатарні для абмалоту канапель, якія адначасова аддзяляюць галоўкі ад сцябла, малоцяць і ачышчаюць семя.

Завод прыступіў да выпуску новага палепшанага віду ільнамалатарань «ВНІІЛ», якія значна адрозніваюцца ад громоздкіх малатарань гэтага тыпу, выпускаемых заводам. У канструкцыі машыны зменена работа асобных часцей, паменшан корпус машыны, што дае эканомію метала, аблягчае транспартыроўку. У бліжэйшы час завод пяройдзе да серыйнага выпуску ільнамалатарань «ВНІІЛ» новай канструкцыі.

Канструктар завода Юдзіцкі прыстасаваў да сартыроўкі-веялкі сістэмы «Клейтон» клешчаўлавіцель. Пры сартыроўцы зерня клешч улаўліваецца ў спецыяльна прыладжаныя камеры. Усесаюзны інстытут сельгасмашынабудаўніцтва адобрыў усе выпускаемыя машыны.

ЗАТРЫМАННЕ ШПІЁНА

БЕЛАРУСКАЯ ВАЕННАЯ АКРУГА. 29 ліпеня. Калгасніца сяла Н. Елена Жук раніцай вышла на вуліцу. Прайшоўшы нямнога, яна сустрэла невядомага чалавека, які папрасіў калгасніцу дастаць яму паесці, абяцаючы за гэта заплаціць. Згадзіўшыся выканаць яго просьбу, Елена Жук вярнулася ў сваё сяло і папярэдзіла свайго мужа і брыгадзіра Клемантовіча аб паяўленні падазронага незнаёмца.

Клемантовіч сказаў ёй, каб яна запрасіла незнаёмца да сябе дамоў і пастаралася затрымаць яго. Елена Жук даручэнне выканала. Неўзабаве «госць», знаходзячыся на кватэры ў Жук, заўважыўшы наближэнне калгаснікаў, кінуўся ўцякаць.

Адстрэльваючыся, невядомы ўжо набліжаўся да лесу. У гэты час яго насціг калгаснік Міклашэўскі. Рэзкім ударам палкі ён выбіў з рук уцякаўшага рэвальвер і збіў яго з ног. Падаспелі іншыя калгаснікі, і невядомы быў затрыман. Ён аказаўся агентам адной з замежных разведак. («К. З.»).

ДЗЁННІК

Грамадскі прагляд новых кінофільмаў адбудзецца сёння, 1 жніўня, у 8 гадзін вечара, у зале Дома партактыва. Запрашаюцца кіраўнікі партыйных, прафесіянальных, комсамольскіх арганізацый, прапагандысты, агітатары і гаспадарнікі.

Білеты ў райкомах КП(б)Б.

МЕНГАРКОМ КП(б)Б.

Вык. абавязкі адказнага рэдактара Д. Т. ЛЕБЕДЗЕЎ.

ГАСТРОЛІ ВІЦЕБСКАГА БЕЛДЗЯРЖТЭАТРА
(Памяшк. Белдзяржрамтэатра)

1, 2 і 3 жніўня Якуб Колас
У ПУШЧАХ ПАЛЕССЯ
П'еса ў 3-х дзеях.
паводле аповесці «Дрыгва».
Пачатак у 8 г. 30 м. веч.
Каса адкрыта з 11.30 да 2 г. дня. і з 5.30 да 9 г. веч.

Кінотэатр «Чырвоная зорка»
СТРАЧАНЫ РАЙ

Кінотэатр «Інтэрнацыянал»
ДАЧКА РАДЗІМЫ

Дзіцячы кінотэатр
НА ДАЛЁКІМ УСХОДЗЕ

Кіно «Парыжская Комуна» (у Цэнтр. парку культуры і адпач.)
ТАЙГА ЗАЛАТАЯ

Кіно «Спартак»
ГРАНІЦА НА ЗАМКУ

Кінотэатр «Навіны дня»
1) Усенароднае свята фільм у 3-х частках.
2) Гераічны пералёт

ДЗЯРЖЦЫРК
(Парк імя Горкага)
Тэл. 22-725.
СЁННЯ І ШТОДЗЕННА
ВЯЛІКАЯ ЦЫРКАВАЯ ПРАГРАМА
Гастролі дрэсіроўшчыка жывёл
СТАНІСЛАВА ШАФРЫКА
і рад новых нумароў.
Прымае ўдзел уся трупа.
Пачатак у 9 г. веч.

НКМП БССР
МЕНСКІ ДЗЯРЖАЎНЫ БУДАЎНІЧЫ ТЭХНІКУМ
(б. Політэхнікум)
абвяшчае ПРЫЁМ студэнтаў

НА 1938/39 ВУЧЭБНЫ ГОД у колькасці 180 чал., у тым ліку ў вячэрні тэхнікум 30 чал.
ТЭХНІКУМ РЫХТУЕ ТЭХНІКАЎ-БУДАЎНІКОЎ наступных спецыяльнасцей:
ДЗЕННЫ ТЭХНІКУМ (з адрывам ад вытворчасці) рыхтуе тэхнікаў па фабрычна-заводскаму будаўніцтву, тэхнікаў па жыллёваму будаўніцтву, тэхнікаў па ацяпленню і вентыляцыі.
ВЯЧЭРНІ ТЭХНІКУМ (без адрыву ад вытворчасці) рыхтуе тэхнікаў па жыллёваму будаўніцтву.
У вячэрні тэхнікум прымаюцца асобы, працуючыя на будаўніцтве.
ПРЫЁМ ЗАЯЎ ДА 5 ЖНІЎНЯ. Іспыты з 5 да 12 жніўня. Яўка на іспыты толькі па выкліку тэхнікума.
Іспыты праводзяцца па матэматыцы, фізіцы, рускай і беларускай мовах, палітграмаце і геаграфіі ў аб'ёме няпоўнай сярэдняй школы.
Паступаючыя павінны прадставіць наступныя дакументы: пасведчанне аб сканчэнні няпоўнай сярэдняй школы (у арыгінале), аўтабіяграфію, заяву, даведку аб стане здароўя, метрыку, даведку аб адносінах да вайсковага абавязку (для ваеннаабавязаных), дзве засведчаныя фотакарткі і на 40 кап. паштовых марак. (Пашпарт прад'яўляецца пры яўцы на іспыты).
Для паступлення ў вячэрні тэхнікум неабходна, апрача ўказаных дакументаў, таксама прадставіць даведку аб месцы работы, займаемай пасадзе і вытворчым стажы.
Студэнты дзеннага тэхнікума забяспечваюцца інтэрнатам і стыпендыяй паводле існуючага заканапалажэння.
Студэнты вячэрняга тэхнікума стыпендыяй і інтэрнатам не забяспечваюцца.
Дакументы накіроўваць па адрасу: г. Менск, вул. Карла Маркса, 5, будаўнічаму тэхнікуму.
ДЫРЭКЦЫЯ.

БАБРУЙСКАЯ ФЕЛЬЧАРСКАЯ ШКОЛА
(былы медтэхнікум)
абвяшчае АСЕННІ НАБОР студэнтаў
на 1938-39 вучэбны год.
Да заявы трэба прыкласці наступныя дакументы (у арыгінале): пасведчанне аб сканчэнні сямігодкі, пасведчанне аб нараджэнні, даведку ад лячэбнай установы аб тым, што стан здароўя паступаючага не перашкаджае паступленню ў фельчарскую школу, дзве фотакарткі, аўтабіяграфію і паштовых марак на 40 кап.
Заявы прымаюцца (да 20 жніўня) ад асоб ва ўзросце ад 15 да 35 год.
Іспыты — з 20 па 27 жніўня — па беларускай і рускай мовах, палітграмаце, матэматыцы, геаграфіі, фізіцы. Яўка на іспыты толькі па выкліку.
Заняткі — з 1 верасня. Усе залічаныя ў школу, маючыя 16 год, абавязаны на заняткі з'явіцца з пашпартам.
Залічаныя ў школу забяспечваюцца стыпендыяй па паспяховасці. Іншагароднім прадастаўляецца інтэрнат.
Заявы накіроўваць па адрасу: г. Бабруйск, рог вуліц Лекерта і Урыцкага, дом № 50/17.
ДЫРЭКЦЫЯ.

ВІЦЕБСКАЯ ФЕЛЬЧАРСКА-АКУШОРСКАЯ ШКОЛА
абвяшчае ПРЫЁМ студэнтаў
на 1938-39 вучэбны год.
Школа рыхтуе фельчароў (3 годы навучання) і акушорак (2 годы навучання)
Прыём 390 чалавек. Прымаюцца асобы ва ўзросце ад 15 да 35 год, маючыя агульнаадукацыйную падрыхтоўку не ніжэй 7 класаў сярэдняй школы.
Іспыты праводзяцца па матэматыцы (арыфметыцы і алгебры — вусныя і пісьмовыя, геаметрыі — вусныя), па беларускай і рускай мовах (вусна і пісьмова), фізіцы, геаграфіі і палітграмаце (вусна).
Да заявы аб паступленні трэба прыкласці наступныя дакументы: пасведчанне аб адукацыі (у арыгінале), метрыку, даведку дзяржаўнай лячэбнай установы аб тым, што паступаючы не мае хвароб, перашкаджаючых паступленню ў сярэднія медустановы, аўтабіяграфію, дзве фотакарткі з уласнаручным подпісам на іх.
Залічаныя ў школу ва ўзросце ад 16 год і старэй прад'яўляюць свой пашпарт.
Студэнты забяспечваюцца стыпендыяй, іншагароднія — інтэрнатам (або кватэрнымі грашыма) на агульных падставах.
Прыём заяў з 20 чэрвеня да 10 жніўня.
Іспыты з 10 па 20 жніўня. На іспыты з'яўляцца па выкліку школы.
Пачатак заняткаў — 1 верасня.
Адрас: Віцебск, Пушкінская ўзбярэжная, дом № 4.

ЛУЖАСНЯНСКІ СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧЫ ПАЛЯВОДЧЫ ТЭХНІКУМ
абвяшчае НАБОР студэнтаў
на 1938/39 вучэбны год.
Тэхнікум рыхтуе АГРАНОМАЎ-ПАЛЯВОДАЎ сярэдняй кваліфікацыі.
У тэхнікум прымаюцца асобы ва ўзросце ад 15 да 30 год, з адукацыяй за няпоўную сярэднюю школу (7 класаў сярэдняй школы).
Паступаючыя здаюць іспыты па наступных дысцыплінах: беларускай і рускай мовах і літаратуры, палітграмаце, матэматыцы, фізіцы і фізічнай геаграфіі ў аб'ёме праграмы НСШ.
Асобы, якія скончылі НСШ і маюць адзнакі «выдатна» па ўказаных вышэй прадметах, прымаюцца ў тэхнікум без іспытаў. Іспыты — з 15 па 25 жніўня.
Заявы прымаюцца да 10 жніўня. Да заявы аб паступленні трэба прыкласці наступныя дакументы (у арыгіналах): аб адукацыі, метрыку, аўтабіяграфію, даведку аб здароўі, дзве засведчаныя фотакарткі і паштовых марак на 40 кап. Пры яўцы на іспыты неабходна мець пашпарт.
Усе прынятыя ў тэхнікум забяспечваюцца інтэрнатам, сталовай і стыпендыяй (па паспяховасці). Ёсць лазня і пральня.
Пачатак заняткаў 1 верасня 1938 г.
Заявы накіроўваць: г. Віцебск, Лужаснянскі с.-г. тэхнікум.
ДЫРЭКЦЫЯ.

АБАВЯЗКОВАЯ ПАСТАНОВА № 13

МЕНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА РАБОЧЫХ, СЯЛЯНСКІХ І ЧЫРВОНААРМЕЙСКІХ ДЭПУТАТАЎ

15 ліпеня 1938 г. г. Менск

«АБ БАРАЦЬБЕ З СТРАЎНІКАВА-КІШЭЧНЫМІ ЗАХВОРВАННЯМІ».

У мэтах папярэджання страўнікава-кішэчных захворванняў сярод насельніцтва г. Менска, Менскі гарадскі совет пастанаўляе:

1. Забараніць:

а) ручны продаж харчовых прадуктаў з зямлі, а таксама ў неадпаведаючых месцах;

б) продаж гнілых, недаспелых фруктаў, ягад і гародніны;

в) водпуск харчовых прадуктаў у незавёрнутым выглядзе;

г) завёртваць харчовыя прадукты ў макулатуру.

2. Абавязаць упраўленні дамамі, камендантаў дзяржаўных домаўладанняў, а таксама прыватных домаўласнікаў:

а) рабіць рэгулярную ачыстку выграбных ям, прыбіральняў, смеццявых скрынак не менш аднаго разу ў 10 дзён;

б) штодзенна дэзінфекцыраваць усе прыёмнікі нечыстот, а таксама рыныштакі 20-проц. растворам хлорнай вапны;

в) адрамантаваць і трымаць у спраўным становішчы прыбіральні, смеццявыя скрынкі і памыйніцы. Крышкі і дзверцы да іх трымаць зачыненымі, для чаго прыстасаваць пружыны, блокі і інш.

3. Абавязаць прадпрыемствы, установы і прыватных асоб, якія трымаюць жывёлу, утрымліваць гной у шчыльных скрынках з крышкамі і не радзей аднаго разу ў шасцідзенку вывозіць яго.

4. Абавязаць домаўпраўленні, прыватных домаўласнікаў прывесці ў належны санітарна-тэхнічны стан размешчаныя на іх тэрыторыі студні, пачысціць і адрамантаваць зрубы, прыстасаваць крышкі, прыкаваць вёдры для агульнага карыстання, зрабіць стокі для вады, а таксама не рабіць ля студняў вадапою і не мыць бялізны.

5. Абавязаць дырэктароў прадпрыемстваў, камендантаў інтэрнатаў, загадчыкаў сталовых і рэстаранаў забяспечыць рабочых і наведвальнікаў:

а) астуджанай гатаванай або сельцэрскай вадой для піцця;

б) умывальнікамі, ручнікамі і мылам для мыцця рук.

6. Абавязаць кіраўнікоў харчовых прадпрыемстваў, сталовых, рэстаранаў, магазінаў, буфетаў і інш. забяспечыць захаванне прадуктаў ад мух, набыць шкляныя вітрыны для прадуктаў, калпакі, сеткі на вокны, занавескі для полак і прылаўкаў, а таксама ўжываць іншыя сродкі барацьбы з мухамі (мухалоўкі, скразное праветрыванне, вентылятары ў пакоях, развешванне ліпкай паперы і інш.).

7. Абавязаць кіраўнікоў харчовых прадпрыемстваў забяспечыць захоўванне мяса-рыбных, малочных прадуктаў, гатовых кулінарных вырабаў, поўфабрыкатаў, закусак і т. д. у халадзільніках, абсталяваных у адпаведнасці з санітарнымі запатрабаваннямі.

Продаж указаных харчовых прадуктаў, а таксама ўсіх прахладжальных напіткаў павінен праводзіцца ў ахаладжаным выглядзе.

8. Кіраўнікі ўсіх прадпрыемстваў і арганізацый, якія перавозяць хлеба-булачныя, кандзіцерскія, мясныя і іншыя прадукты, абавязаны мець транспарт, адпавядаючы санітарным запатрабаванням.

9. Вінаўныя ў парушэнні гэтай пастановы падлягаюць адміністрацыйнай адказнасці — штрафу да 100 руб. або прымусовым работам да 14 дзён.

10. Нагляд за выкананнем гэтай пастановы ўскладаецца на Дзяржаўную санітарную інспекцыю гор. Менска і РС міліцыю.

11. Гэта пастанова ўваходзіць у сілу праз 5 дзён з часу яе апублікавання.

Нам. старшыні Менскага гарадскога совета МІЛЬХМАН.
В. а. сакратара Менскага гарадскога совета ТРАЙЧАНСКІ.

МЕНСКАМУ ТРЭСТУ СТАЛОВЫХ РЭСТАРАНАЎ І КАФЭ
ПАТРЭБНЫ
на пастаянную работу
ГАЛОЎНЫЯ БУХГАЛТАРЫ
для прадпрыемстваў трэста ў гор. Менску
І БУХГАЛТАРЫ.
Звяртацца: Рэвалюцыйная, 2, тэл. 20-892.

Друкарні газеты «Звязда»
патрэбны
РАБОТНІКІ ПАЖАРНА-ВАРТАВОЙ АХОВЫ
І ПРЫБІРАЛЬШЧЫЦЫ.
Звяртацца Совецкая 49 II паверх пакой № 8.

Уп. Галоўлітбела № ТМ2464.
Менск, друкарня «Звязды», Совецкая, 49.
К., М., Ш.